

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 30

Utgitt 23 juli.

1912

Lov

19 juli.
Nr. 1.

om offentlig veining av malm, som utskibes.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 1 juli 1912 saalydende:

§ 1. Paa steder, hvor malm utskibes, skal der — efter anmodning av vedkommende utskiber — være adgang til at faa ansatt offentlig veier, som med fornøden hjelp paa forlangende har at utføre eller kontrollere veining av malm, som utskibes fra stedet.

Veieren har for hver skibning at utstede et vegtcertifikat, som vedlægges skibspapirerne.

§ 2. Saadanne veiere og deres medhjelpere beskikkes i byene av magistrat og formandskap, paa landet av politimester og formandskap — med approbation av amtmanden.

§ 3. Veiningspengenes størrelse fastsettes av vedkommende amtmand, som likeledes fastsetter de nærmere regler for veiningens utførelse og andre forskrifter, som viser sig nødvendige for øiemedet, alt efter samraad med vedkommende kommunestyre og med vedkommende private bedrifter.

Ti har Vi antatt og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 19 juli 1912.

Haakon.

(L. S.)

I statsministerens fravær:

J. Irgens.

Carsten Schlytter,
konst.

19 juli.
Nr. 2.

Lov

om forandring i og tillæg til lov angaaende skreifiskerierne i Lofoten av 6 august 1897 med tillægslove av 21 februar 1905 og 25 februar 1908.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 1 juli 1912 saalydende:

I.

Efternævnte bestemmelser i lov angaaende skreifiskerierne i Lofoten av 6 august 1897 skal herefter lyde som følger:

§ 4. Under særegne omstændigheter skal opsynet ha ret til blandt fiskerne at tilsi til sin bistand saa mange, som skjønnes at være nødvendig. Den fornødne hjelp kan da søkes efter omgang fortrinsvis hos de større mandskaper og saaledes, at kun én mand uttages av hvert mandskap.

Undladelse av at efterkomme opsynets tilsigelse straffes med bøter, hvorhos vedkommende kan tilsiges paany.

§ 5. Naar opsyn er anordnet, skal ved dettes foranstaltning kyststrækningen inddeles i visse opsynsdistrikter, til hvilke overensstemmende med §§ 14 og 15 henlægges den nærmest utenfor samme liggende havstrækning. Dennes grænser bestemmes efter kompasstrek og med paa land eller paa anden betryggende maate.

Adgang til at fiske inden den et opsynsdistrikt tillagte havstrækning er, naar ikke anderledes bestemmes ved vedtægt efter reglerne i § 16 h, ikke betinget av, at der roes (drives fiske) fra opsynsdistriktet, men enhver er forpligtet til at overholde de for bedriften paa denne strækning givne forskrifter.

I forannævnte adgang til at fiske inden andet opsynsdistrikts fiskehav gjøres — saalænge der for redskapers optagning gjælder forskjellige regler (§ 22) for Austnesfjordens og Raftsundets opsynsdistrikter paa den ene side og de øvrige opsynsdistrikter paa den anden side — den indskrænkning, at adgangen til redskapers optagning paa søn- og helligdag og til at undlate redskapers optagning inden midnat før søn- og helligdag skal være avhengig av, at saadant er tillatt i det opsynsdistrikt, hvorfra der roes (drives fiske).

§ 7. Høvedsmand paa baat og fører av fiskefartøi, som vil drive fiske fra noget av de i § 6 nævnte merkedistrikter, skal derom forut gjøre anmeldelse til opsynet og opgi sit og mandskapets navn og hjemsted, tillikemed hvorledes mandskapet er fordelt paa fangstbaatene. Likeledes skal opgives, om og i tilfælde hvor husrum er leiet i land, eller om flytende losji benyttes og i tilfælde, hvor dette har liggeplads i fiskeværet.

Vedkommende baat, fiskefartøi og disses fangstbaater faar 19 juli. utlevert to merker, som hvert utviser distriktets bokstavmerke Nr. 2. og baatens eller fiskefartøiets løpenummer. Disse merker blir at anbringe saaledes, som opsynet bestemmer, og skal altid holdes helt synbare.

Hvis nogen flytter til et andet opsynsdistrikt, maa merkerne, før trækning av utsatte fiskeredskaper i det nye distrikt finder sted, ombyttes med vedkommende merkedistriktets merker mot tilbakelevering av de medbragte merker.

Flytter nogen til et andet merkedistrikt inden samme opsynsdistrikt, maa ny anmeldelse straks ske til opsynet, likesom han ogsaa maa opgi, hvilket merkedistrikt han fraflyttet, hvorefter opsynet sender meddelelse om tilflytningen til det merkedistrikt, han fraflyttet.

Den, som uten flytning vil drive fiske paa havstrækning utenfor det nærmest tilgrænsende opsynsdistrikt (d. v. s. utenfor nabo-opsynsdistriktet paa hver side), maa, før trækning av utsatte nat- og dagfiskeredskaper foregaar, personlig anmelde sig for opsynet i det opsynsdistrikt, paa hvis havstrækning fiske agtes drevet, og der opgi, hvor han stationerer, samt gjøre ny anmeldelse til opsynet, naar han skifter station.

Før de opsynsdistrikters vedkommende, hvor vedtægt i henhold til § 16 h er fattet, henvises til nævnte bestemmelse.

Merkerne utleveres av opsynet uten betaling og blir ved fiskets slutning at levere tilbake; hvis merkerne er gaat tapt, skal anmeldelse derom gjøres til opsynet. Undiadelse av til fastsat tid at tilbakelevere merkerne eller at anmelde mulig tap av dem straffes med bøter.

Den, som driver fiske med farkost, som ikke er forsynt med fastsat og riktig anbragt merke, som søker at skjule noget merke, som driver fiske fra nyt distrikt uten at gjøre den ovenfor omhandlede anmeldelse til opsynet, eller som undlater den ovenfor omhandlede bytning av merker, straffes med bøter.

§ 8. Naar opsyn er anordnet, skal der inden hvert aars 15 mars i ethvert merkedistrikt blandt fiskerne utvælges et bestemt antal tilsynsmænd. Stemmeberettigede ved dette valg er de i distriktet tilstedeværende høvedsmænd og fiskefartøiførere, som inden kl. 8 aften 3 dage før valgets avholdelse har anmeldt for opsynet, at de vil drive fiske i distriktet.

Ingen kan avgi stemme ved de i nærværende paragraf nævnte valg i mere end ett distrikt under samme aars fiske.

Opsynet fastsetter sted og tid for valget og har herunder at iagttå, at valg saavidt mulig ikke bør foretages, før hovedmassen av fiskerne antages at være kommet.

Valget bør saavidt mulig avholdes paa søndag.

Bekjendtgjørelse om valget sker ved opslag i fornøden ut-

19 juli. strækning mindst 2 dage før dets avholdelse. Det bestyres av Nr. 2. vedkommende opsynsbetjent eller den, som opsynets chef be- myndiger dertil. Over alle valg føres protokol.

Opsynsbetjenten oppgjør valgutfaldet paa grundlag av de stedfundne avstemninger.

Der vælges 1 tilsynsmand for hver 10 garn- og linefarkoster, som driver fiske uten fangstbaater, 1 for hver 25 fangstbaater (doryer) og 1 for hver 20 snørebaater, samt ved særskilt valg det halve antal varamænd.

Avstemningen sker skriftlig eller muntlig særskilt for hvert bruk (garnfarkoster, linebaater, linefarkoster med fangstbaater (doryer) og snørebaater).

Valgbestyreren har senest ved valgforretningens begynnelse at kundgjøre, hvor mange tilsynsmænd og varamænd der blir at vælge. Ved utregningen herav har han bare at ta hensyn til de baater, fiskefartøier og fangstbaater av hvert enkelt bruk, som er blit anmeldt for distriktets opsyn inden kl. 8 aften 3 dage før valgets avholdelse.

Er der i et merkedistrikt paa valgtiden et mindre antal baater, fiskefartøier eller fangstbaater av et enkelt bruk end ovenfor nævnt, blir tilsynsmænd for dette bruk ikke at vælge.

§ 10. Tilsynsmændene har at føre det umiddelbare tilsyn paa havet og derunder ved tilhold og advarsler at søke hindret overtrædelser av denne lov og de i medhold av samme givne vedtægter. Det paaligger dem som ombudspligt at anmelde for opsynet paa land eller sjø de overtrædelser av denne lov og de i medhold av den givne vedtægter, som kommer til deres kundskap, at bistaa opsynet med mindelig ordning av tvistigheter som i § 38 omhandlet, og at gjøre tjeneste som domsmænd og skjønsmænd som i §§ 20 og 39 omhandlet, samt at gi det i § 16 f omhandlede signal.

Særlig pligter tilsynsmændene ufravikelig ved signal at tilkalde det seilende opsyn eller vække dettes opmerksomhet, naar de opdager mistænkelige forhold eller stedfindende misligheter, som de selv paa grund av sin bedrift er forhindret fra at avverge.

Hver tilsynsmand fører paa sin farkost saadant synlig særkjendemerke, som av opsynet paabydes.

§ 11. For hvert opsynsdistrikt med den i § 12 omhandlede undtagelse blir der, inden 8 dage efter valget av tilsynsmænd, av disse efter forutgaaende tilsigelse fra opsynet at vælge blandt fiskerne 4 mænd, som skal danne et utvalg. Av disse 4 mænd skal 2 være brukere av garn og 2 brukere av natliner. Av sidstnævnte 2 natlinebrukere skal 1 være dorylinebruker og 1 baatlinebruker, hvis antallet av tilsynsmænd for noget av disse bruk paa valgtiden utgjør mindst $\frac{1}{4}$ av det

samlede antal linetilsynsmænd; ellers vælges de 2 mænd uten hensyn til, hvilket slags natlinebruk de driver. Hvis nogen driver baade garn og line, bestemmes hans stilling efter hovedbruket. Er der i et opsynsdistrikt paa grund av regelen i § 8 ikke valgt tilsynsmænd for garn eller natliner, vælges de 4 mænd uten hensyn til, hvilket bruk de driver.

Valgbestyrelsen har ved valgforretningens begyndelse at kundgjøre, hvor mange mænd der skal vælges av hvert slags bruk. Avstemningen sker skriftlig eller mundtlig særskilt for hvert merkedistrikt under ledelse av opsynsbetjenten eller den, som opsynets chef bemyndiger dertil. Over alle avstemninger føres protokol. Der stemmes i hvert merkedistrikt særskilt for hvert bruk paa det antal medlemmer av utvalget, som efter ovenstaaende regler tilkommer de forskjellige bruk, og paa et like antal varamænd. I det i forrige stykkes sidste punktum omhandlede tilfælde stemmes der i hvert merkedistrikt uten hensyn til bruk paa 4 medlemmer av utvalget og 4 varamænd for disse. De, som ved sammenlægning av stemmerne i de forskjellige merkedistrikter viser sig at ha faat de fleste stemmer, ansees valgt. Har flere like mange stemmer, avgjøres valget ved lodtrækning.

Naar derom fremkommer andragende, vælges av og blandt hovedsmændene paa de anmeldte linebaater samt av og blandt førerne paa de anmeldte linefiskefartøier, men forøvrig efter samme regler som foran nævnt, 2 mænd med varamænd saaledes, at naar disse sammentræder med de almindelige lineutvalgsmedlemmer, dette særskilte utvalg — som vil ha at fastsætte vedtægt som omhandlet i § 16, 2det led — kommer til at bestaa av 2 baatlinebrukere og 2 dorylinebrukere. Er det almindelige utvalgs 4 medlemmer valgt uten hensyn til, hvilket bruk de driver (nærværende paragrafs 1ste led, sidste punktum), vælges samtlige 4 medlemmer av det særskilte utvalg (2 baatlinefiskere med varamænd og 2 dorylinefiskere med varamænd) paa den her fastsatte maate. De valgte medlemmer av utvalgene er ombudsmænd. De beklæder stillingen, saalænge opsynet er i virksomhet, og saalænge de opholder sig inden opsynsdistriktet og der driver fiske, og under næste aars fiske fra opsynet er traadt i virksomhet, og indtil nyt valg er avholdt. De pligter at underrette formanden, hvis de fraflytter opsynsdistriktet under fisket.

Naar nogen i to paa hinanden følgende valgperioder har været medlem av et utvalg, kan han i likesaa lang tid undslaa sig for at motta gjenvvalg.

De valgte tilkommer ingen godtgjørelse for sit arbeide, medmindre de i ombuds medfør maa begi sig længer end 5 kilometer utenfor det merkedistrikt, hvor de driver fiske. I saa

19 juli. fald tilkommer de godtgjørelse for havte befordringsutgifter og Nr. 2. kr. 8,00 daglig, saalænge fraværet varer.

Skulde antallet av utvalgsmedlemmer og varamænd i et distrikt i noget av de nævnte to utvalg ved avgang bli mindre end 4, kan formanden, hvis det fornødiges, foranledige utfyllningsvalg avholdt.

§ 12. Distriktene fra og med Storvaagen østover til og med Brettesnes, Skroven og Austnesfjorden indbefattet, skal ha et fællesutvalg, bestaaende av 2 mænd fra hvert opsynsdistrikt. Disse vælges paa den i foregaaende paragraf nævnte maate (altsaa regelmæssig en garnfisker og en natlinefisker), dog saaledes, at her alle linetilsynsmænd i hvert distrikt stemmer under ett. For disse 2 mænd vælges paa samme maate i hvert distrikt ved særskilt valg 2 varamænd.

Det i § 11 omhandlede særskilte utvalg bestaar her av det dobbelte antal mænd, nemlig 4 baatlinebrukere og 4 dorylinebrukere, valgt paa samme maate.

Skulde antallet av utvalgsmedlemmer og varamænd i noget av disse opsynsdistrikter ved avgang bli mindre end 2 i noget av de nævnte to utvalg, kan formanden, hvis det fornødiges, foranledige utfyllningsvalg avholdt.

§ 13. Kongen beskikker en mand, som skal være formand i samtlige utvalg og har stemme ved avfattelsen av deres beslutninger. Han sammenkalder utvalgets medlemmer til møte, naar der foreligger andragende fra utvalg, eller det findes paa-krævet. Gyldig beslutning kan ikke fattes, medmindre formanden og mindst $\frac{3}{4}$ av de valgte medlemmer er tilstede. I tilfælde av stemmelikhet gjør formandens stemme utslaget.

§ 15. De i § 12 omhandlede distrikter tillægges en fælles havstrækning, hvis grænser mot nabolistrikt bestemmes av dettes utvalg i forening med utvalget i de to nærmest tilstøtende opsynsdistrikter inden fællesdistriktet.

Ved anvendelse av adgangen i § 16 h blir ved andragende fra Hopens opsynsdistrikt Vaagenes og Svolværs opsynsdistrikter at betragte som ett opsynsdistrikt og ved andragende fra Raft-sundets opsynsdistrikt fællesdistriktet at betragte som de to nærmeste opsynsdistrikter.

§ 16. For utøvelsen av fisket inden den ethvert distrikt tillagte havstrækning tilkommer det utvalget i form av vedtægt at bestemme:

- a) hvorvidt og hvorledes deling av havet mellem brukerne av garn og natliner skal iverksettes. Fastsættes det, at der skal tildeles det ene slags redskap en bestemt havstrækning, hvor det andet slags redskap ikke tilstedes adgang, skal brukerne av dette redskap ha ret til paa lignende maate og med samme virkning at faa sig tildelt en til-

svarende havstrækning, hvis dette forlanges av halvparten 19 juli.
av de tilsynsmænd, som driver fiske med det slags red- Nr. 2.
skap inden opsynsdistriktet;

- b) hvorvidt bruken av andre redskaper end de i § 17 forbudne, eller for synkenøters vedkommende av saadanne mindre nøter som de i nævnte paragrafs andet punktum omhandlede, skal forbydes for hele fisket eller for en del av fisketiden, for hele fiskehavet eller for dele derav. Brug av garn, liner og dypsagn kan — for dagliner med den i § 17 nævnte begrænsning — dog ikke forbydes;
- c) tiden for redskapers optagning eller utsætning og det klokkeslet, til hvilket det paa de forskjellige tider skal være tillatt at begi sig paa sjøen for at opta eller utsætte redskaper. Utror maa ikke finde sted før morgensignal, selv om fiske agtes drevet paa andet opsynsdistrikts fiskehav. Tiden for utsætning av garn fra maskinfarkoster paa 11,5 meters længde og derover kan sættes forskjellig fra den almindelige bestemmelse. Saadant paabud skal dog ikke være gjældende paa dage, da de øvrige garnfarkoster formedelst veiret eller av andre grunde almindelig har forlatt eller ikke været paa fangstfeltet. Opsynet sørger for, at de fastsatte klokkeslet saavidt mulig daglig blir signalisert;
- d) regler for redskapers belastning;
- e) regler for redskapers merkning. Dog skal enhver garnlænkes nærmest land staaende iledubbel, eller hvis sætningen er skedd langs landet, da dens vestligste dubbel altid være forsynt med fastsat merke;
- f) hvorvidt og i tilfælde naar der skal gives signal paa havet for paabegyndelse av redskapers optagning om morgenen.
Saadan bestemmelse kan gjælde for hele den et opsynsdistrikt tillagte havstrækning eller dele derav, men for særhav for almindelige linebaater, som roes fra land, og for hav for garnbaater bare, hvis det forlanges av mindst halvparten av de i distriktet tilstedeværende tilsynsmænd for vedkommende bruk. Opsynet bestemmer, hvorledes signalet skal gives, likesom det kan paalægge ogsaa andre end tilsynsmændene at gi signalet;
- g) hvorvidt det skal forbydes maskinfarkoster eller visse slags av saadanne at bruke mere end én garnlænke for hele fisket eller for en del av fisketiden, for hele fiskehavet eller for dele derav;
- h) hvorvidt adgangen til at fiske inden den et opsynsdistrikt tillagte havstrækning skal være betinget av, at der roes fra eller stationeres i opsynsdistriktet. Fastsettes vedtægt herom, har vedkommende opsynsdistrikts farkoster ikke adgang til at fiske utenfor det opsynsdistriktet tillagte hav.

19 juli.
Nr. 2.

Ved saadan vedtægt kan dog ikke forbydes gjensidig benyttelse av de mot hinanden støtende haveiger paa begge sider av vedkommende opsynsdistrikts grænselinjer, naar disse ved havdeling er utlagt for samme slags bruk; for nabo-opsynsdistriktenes farkosters vedkommende dog paa betingelse av, at de bærer disse distrikters merker. Andragende om saadan vedtægt maa for at kunne tages under behandling være vedtat av mindst $\frac{3}{4}$ av vedkommende opsynsdistrikts utvalgsmedlemmer. I avgjørelsen deltar foruten det utvalg, hvorfra andragendet fremkommer, ogsaa de nærmeste 2 opsynsdistrikters utvalg. Under særlige omstændigheter, saasom overfyldning av havn, kan opsynet tillate farkoster, som driver fiske i opsynsdistrikt, hvor vedtægt som foran anført er fastsat, at stationere i havn i nærmeste opsynsdistrikt. 2 eller 3 ved siden av hinanden liggende opsynsdistrikter, hvor vedtægt som foran nævnt gjøres gjældende, kan slutte sig sammen til en gruppe, paa hvis hav disse opsynsdistrikters farkoster gjensidig kan fiske. Vedtægt herom fastsettes av vedkommende opsynsdistrikters utvalg i fællesmøte og maa for at bli gyldig være vedtat av mindst $\frac{3}{4}$ av hvert utvalgs medlemmer. Utfærdigelse av vedtægter efter nærværende led er betinget av vedkommende regjeringsdepartements samtykke. De kan bare utfærdiges én gang for hvert aars fiske og træder ut av kraft, naar opsynet for vedkommende aars fiske hæves, hvis vedtægtene ikke selv fastsetter deres tidligere ophør.

Det tilkommer det i §§ 11 og 12 omhandlede særskilte utvalg i form av vedtægt at fastsette, hvorvidt der, naar havdeling efter foranstaaende litr. a er iverksat, skal tildeles brukerne av almindelige linebaater, som roes fra land, en havstrækning, hvor nat- og daglineredskafer, som brukes fra andet slags farkoster — skøiter, motorbaater og dampskibe — eller disses fangstbaater ikke tilstedes adgang og, i tilfælde, hvorledes delingen skal iverksættes.

De av utvalgene fastsatte vedtægter bringes av opsynet til almindelig kundskap i ethvert av vedkommende merkedistrikter og de tilstøtende opsynsdistrikter. De træder i kraft til den i vedtægtene selv fastsatte tid, dog tidligst 2 døgn, efterat de ved opslag er kundgjort.

Vedtægtene forblir — med den for litr. h gjorte undtagelse, og hvis de ikke selv fastsetter anderledes — gjældende, indtil de forandringer i dem, som vedkommende utvalg maatte vedta, er kundgjort med fornødent varsel i ethvert av vedkommende merkedistrikter og de tilstøtende opsynsdistrikter.

Overtrædelse av de med hjemmel i denne paragraf fast-

satte vedtægter eller undladelse av at efterkomme opsynets 19 juli.
paalæg om at gi det i denne paragrafs litr. f nævnte signal Nr. 2.
straffes med bøter.

§ 17. Til fangst av skrei maa ikke benyttes noget slags not eller dermed likeartet redskap saasom trawl. Herfra undtages almindelige synkenøter, hvis størrelse ikke overskrider 40 meter i hver kant maalt efter telnen eller 1600 m.². Angaaende forbud ogsaa mot bruken av saadanne mindre synkenøter henvises til bestemmelsen i § 16, litr. b.

Dagliner maa ikke brukes før 12 mars i de vestenfor Hopens opsynsdistrikt liggende opsynsdistrikter (Vest-Lofotens og Henningsvær opsynsdistrikt). Dog kan Kongen efter andragende fra $\frac{2}{3}$ av samtlige medlemmer av de almindelige utvalg i disse opsynsdistrikter ved en fælles bestemmelse tillate avvikelse herfra. Har utvalget i ett opsynsdistrikt vedtat andragende herom, pligter de øvrige utvalg at behandle det.

Fangst av fiskeyngel til gjødning eller til salg til guano-tilvirkning er forbudt.

Overtrædelse av de i nærværende paragraf indeholdte forbud straffes med bøter.

§ 18. Den, som beskadiger anden mands redskap ved at utkaste anker, dræg eller krake eller lægger sin baat fast i anden mands ile, straffes med bøter, hvis ikke anden og høiere straf efter den almindelige straffelovgivning blir at ilægge.

Naar fiskefartøi eller baat fisker med roret eller paa anden maate slæper fiskeredskaper med sig saaledes, at skade derved forvoldes, straffes føreren eller hovedsmanden med bøter, hvis ikke anden og høiere straf efter den almindelige straffelovgivning blir at ilægge.

§ 19. Utsætter nogen utilbørlig sine redskaper saaledes, at anden mands allerede utsatte og synbare iler eller fløit nedtrykkes derav, straffes han med bøter, forsaavidt ikke anden og høiere straf efter den almindelige straffelovgivning blir at ilægge.

Har nogen nedsat anden mands redskaper, pligter han, efterat han er varslet derom, uopholdelig den første sjøveirsdag at trække sine redskaper. Overtrædelse herav straffes med bøter.

§ 20. Den, som under trækning av egne redskaper har andres redskaper sammenviklet med sine, pligter uten ophold, og saalænge sammenviklingen varer, at tilkjendegi dette ved saadant signal, som opsynet fastsætter.

Findes flere baaters eller fartøiers fiskeredskaper saaledes sammenviklet, at det ene mandskap ikke kan foreta trækning eller greiing, uten at der tilføies andres redskaper skade eller forvoldes forsætlige fangsttap, da skal optagningen og greiingen ske i fællesskap av de vedkommende mandskaper, som maatte

19 juli
Nr. 2. være eller efter signalet kommer tilstede, og ethvert av dem skal ha ret til for at vareta sit tarv at sette en mand ombord til hvert av de øvrige.

Ved trækning eller greiing av sammenviklede linerredskaper maa mindst 2 av vedkommende mandskaper være tilstede og delta, naar det gjælder sammenviklinger paa mere end 4 forskjellige eieres linearter og mindst halvdelen av vedkommende mandskaper ved større sammenviklinger. Paaaviselig bortsatte redskaper medregnes ikke i linepartenes antal.

Hvis nogen hanker (overhaler sammenviklede linerredskaper uten at trække dem), skal det herunder være forbudt endog av sine egne redskaper at ta fisk, som maatte findes paa de hankede, sammenviklede redskaper.

Er ikke alle eiere tilstede, skal om mulig samtlige sammenviklede redskaper bringes i land av de farkosters mandskaper, som har deltat i trækningen, og overleveres til eierne sammen med den enhver tilkommende andel av fangsten.

Kan ikke alle redskaper bringes i land, forsynes den gjenstaaende del av redskaperne med forsvarlige iler og trækkes den næste sjøveirsdag, efterat saavidt mulig alle kjendte interesserte er varslet.

Med hensyn til de redskaper med tilhørende fangst, hvor til ingen Eiermand melder sig, forholdes saaledes som i efterfølgende paragraf om bjergede redskaper er fastsat.

I tilfælde av tvist, og om nogen av parterne forlanger det, deles fangsten av den nærmeste opsynsbetjent, hvem saadan myndighet efter den for opsynet gjældende forskrift er tillagt, i forening med to av ham blandt fiskerne tilkaldte mænd. Disse tages som regel blandt distriktets tilsynsmænd og tilkommer hver en godtgjørelse av kr. 1,00, hvilket beløp utredes av parterne i det forhold, som under forretningen fastsettes. Opsynsbetjenten tilkommer ingen godtgjørelse.

Den, som for at kunne opta eller frigjøre sit eget redskap er nødt til at løse fra hinanden eller at kappe anden mands redskap, skal igjen tilbørlig sammenknope dette.

Kan sammenknopning ikke finde sted, skal de kappede eller løste ender forsynes med tilstrækkelige iler eller forsvars paa anden betryggende maate.

Overtrædelse av disse forskrifter straffes med bøter.

§ 22. Fra midnat til midnat paa søn- og helligdag skal det være forbudt at bringe i sjøen eller trække nogetsomhelst fiskeredskap.

Optagning av overstaaende fiskeredskaper er tillatt paa anden paaskedag.

I Austnesfjordens og Raftsundets opsynsdistrikter skal alle fiskeredskaper være optat av sjøen inden midnat før søn- og

helligdag; redskapers optagning kan dog foregaa paa søn- og 19 juli. helligdag, hvis veiret har været til hinder herfor inden fast- Nr. 2. sat tid.

Utsætning av alle slags fiskeredskaper er i alle opsynsdistrikter tillatt paa langfredag og anden paaskedag efter kl. 5 eftermiddag.

Kongen kan efter andragende, vedtat av $\frac{3}{4}$ av medlemmerne av de almindelige udvalg henholdsvis i fællesdistriktet og Raftsundets opsynsdistrikt, paabyde, at de i paragraffens første og andet led anførte bestemmelser om redskapers optagning gjøres gjældende ogsaa for Austnesfjordens og Raftsundets opsynsdistrikter.

Forseelse mot disse bestemmelser straffes med bøter.

§ 23. Hvis nogen under fisket ved fornærmelig opførsel eller anden utilbørlig adfærd forstyrrer den almindelige fred og orden paa land eller sjø, straffes han med bøter, forsaavidt ikke anden og høiere straf efter den almindelige straffelovgivning blir at ilægge.

§ 26. Opkjøper av fiskevarer er ved mottagelsen, hvis der ikke betales kontant, pliktig til at levere seddel, indeholdende fartøiets navn og hjemsted samt sælgerens navn, det leverte kvantum, den omforenede pris, datoen og underskrift. Kjøperen beholder en av sælgeren vedtat avskrift av seddelen.

Likeledes er opkjøper av fiskevarer, naar han forlater fiskeværret, pliktig til før avreisen til opsynet at opgi, hvad slags og hvor meget fiskevarer han har ombord, samt hvorhen han reiser.

Det samme gjælder for den fisker, som fører sin fangst utenfor Lofotens opsynsdistrikt.

Overtrædelse av disse forskrifter straffes med bøter.

§ 28. Som aarlig grundleie av rorbod eller hjell paa statens eller beneficert eiendom skal betales 40 øre for hver mand, som rorboden er bestemt til at huse, og 6 øre for hvert 100 fisk, som man vil være berettiget til at henge paa hjellen.

§ 32. For skadeserstatning, som nogen er paalagt eller har vedtat at utrede for forseelse mot denne lov eller de med hjemmel i den utfærdigede vedtægter, hefter det fiskefartoi eller den baat, hvortil den skyldige hører, med tilhørende redskaper og fangst.

Er nogen ilagt eller har vedtat bøter for saadan forseelse, kan det fiskefartoi eller den baat, hvortil den skyldige hører, med tilhørende redskaper og fangst eller værdien derav ved dom helt eller delvis inddrages, uten hensyn til om de tilhører nogen i forseelsen skyldig eller ikke.

§ 45. Omkostningene ved utvalgenes og fiskedommerens virksomhet samt ved opsynet (herunder ikke medtat utgiftene

19 juli. ved de gjennom vedtægt paabudte redskapsmerker og det i Nr. 2. § 20 paabudte signal) utredes av statskassen.

II.

§ 35 i lov angaaende skreifiskerierne i Lofoten av 6 august 1897 samt lov av 21 februar 1905 (nr. 2) og lov av 25 februar 1908 angaaende forandringer av og tillæg til førstnævnte lov — ophæves.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 19 juli 1912.

Haakon.

(L. S.)

I statsministerens fravær:
J. Irgens.

Carsten Schlytter,
konst.

19 juli.
Nr. 3.

Lov

indeholdende tillæg til lov om postvæsenet av 12 mai 1888 med tillægslov av 9 juni 1903.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 1 juli 1912 saalydende:

Lov om postvæsenet af 12 mai 1888 med tillægslov av 9 juni 1903 gives følgende tillæg til § 50:

Fornøden grundeendom, bebygget eller ubebygget, til anlæg eller utvidelse av bygning for postvæsenet kan, i mangel av mindelig overenskomst, av Kongen bestemmes avgit efter takst, som avholdes efter forskriftene i lov om rettergangsmaaten i saker angaaende tvungen avstaaelse av grund av 10 mai 1860 §§ 1—4.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 19 juli 1912.

Haakon.

(L. S.)

I statsministerens fravær:
J. Irgens.

Carsten Schlytter,
konst.

Lov19 juli.
Nr. 4.

om oprettelse av en børs i Sandefjord.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 10 juli 1912 saalydende:

Lov angaaende oprettelse av en børs i Kristiania av 8 september 1818 med senere tillægslove av 14 april 1860, 30 december 1865, 17 mars 1866, 25 mars 1872 og 19 juni 1883 skal ogsaa være gjældende for kjøpstaden Sandefjord, saa at der i denne kjøpstad kan oprettes en børs, paa hvilken de i nævnte love givne forskrifter er anvendelige.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 19 juli 1912.

Haakon.

(L. S.)

I statsministerens fravær:
J. Irgens.

Carsten Schlytter,
konst.

Lov19 juli.
Nr. 5.

indeholdende forandring i lov av 7 juli 1897 om
ekspropriation av statsbaner.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 10 juli 1912 saalydende:

§ 1 i lov av 7 juli 1897 skal herefter lyde saaledes:

§ 1. Staten skal ha ret til at ekspropriere jernbanerne mellem Drammen og Skien med sidelinjer til Horten og Brevik, Drammen og Randsfjord med sidelinjer til Kongsberg og Krøderen, Kristiania og Drammen, Kristiania og riksgrensen gjennom Smaalenene, Lillestrøm og riksgrensen, Eidsvold og Sell, Hamar og Grundset, Grundset og Aamot, Aamot og Støren, Støren og Trondhjem, Trondhjem og riksgrensen, Bergen og

19 juli. Hønefoss samt Stavanger og Egersund med alt tilbehør av faste
Nr. 5. og løse eiendele, oplagte fonds samt rettigheter og forpligtelser
av enhver art.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og
bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 19 juli 1912.

Haakon.

(L. S.)

I statsministerens fravær:
J. Irgens.

Carsten Schlytter,
konst.

19 juli.
Nr. 6.

Lov

om adgang for visse skibskreditforeninger til at utstede
obligationer, lydende paa ihændehaveren.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 10 juli 1912
saalydende:

§ 1. Den i lov af 3 september 1909 givne tilladelse for
visse kreditforeninger til at utstede rentebærende obligationer,
lydende paa ihændehaveren, skal ogsaa gjælde kreditforeninger,
der har til formaal at yde laan mot pant i fragt- og ruteskibe,
som maaler mindst 100 registerton netto, og hvis statutter er
stadfæstet av Kongen eller den, han dertil bemyndiger. Obli-
gationerne maa ikke lyde paa mindre beløb end kr. 100,00 eller
tilsvarende beløb i fremmed myntsort. De skal indfries i løpet
av et visst forut bestemt tidsrum, høist 30 aar, hvorom obli-
gationerne selv maa indeholde fornøden oplysning.

§ 2. Stadfæstelse av saadan kreditforenings statutter kan
av Kongen kun meddeles paa følgende betingelser:

- a. at medlemmerne hefter gjensidig og serievis for foreningens
forpligtelser med de til foreningen pantsatte skibe saaledes,
at hvert enkelt medlem er ansvarlig for sit gjenstaaende
laan til foreningen med tillæg av to tredjedele av dette;
- b. at der av kreditforeningen kun utlaanes mot 1ste prioritets
pant indtil høist 60 pct. av en takst, hvorom nærmere be-
stemmelse indtages i statutterne
- c. at der til ingen tid maa være i omløp en større sum for

foreningens regning av ihændehaverobligationer end de beløp, den samtidig har tilgode paa de af medlemmerne til foreningen utstedte pantobligationer, tillagt de beløp, som den har disponible i kontanter eller som bankindskud; 19 juli. Nr. 6.

- d. at kreditforeningen aarlig indsender et uddrag av sit regnskap til Finansdepartementet, og at den stiller sine regnskaper og beholdninger under departementets kontrol paa den maate, som dette maatte forlange, samt at utdraget av foreningens aarlige regnskap offentliggjøres i »Norsk Kundgjørelsestidende«;
- e. at de av kreditforeningen ydede laan amortiseres ved aarlige ydelser efter nærmere bestemmelser i statutterne;
- f. at der paa den tid, da kongelig stadfæstelse søkes paa statutterne, er anmeldt medlemmer med antagelige panter for et beløp av mindst 3 millioner kroner til deltagelse i foreningen.

§ 3. Forandringer i de engang stadfæstede statutter maa for at være gyldige stadfæstes av Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 4. For registrering av pantobligationer, som en kreditforenings medlemmer utsteder til foreningen, blir gebyret (lov om betaling for offentlige forretninger av 6 august 1897 § 49) at beregne alene av laanesummerne, ikke tillike av det yderligere ansvar, som ifølge § 2 a paahviler medlemmerne.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 19 juli 1912.

Haakon.

(L. S.)

I statsministerens fravær:
J. Irgens.

Carsten Schlytter,
konst.

Lov

om forandringer i lov om Norges Bank av 23 april 1892.

19 juli.
Nr. 7

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 11 juli 1912 saalydende:

Følgende paragraffer i lov om Norges Bank av 23 april 1892 skal for fremtiden lyde saaledes:

19 juli. § 9. Banken kan utgi sedler for et beløp, der svarer til
 Nr. 7. dens beholdning av guld, og desuten for et beløp av indtil 45 millioner kroner.

§ 10. Som utgjørende en del av bankens guldbeholdning (jfr. § 9) blir ogsaa at anse:

- a. midler, som banken har henstaaende hos utenlandske banker og bankierhuse, indtil en tredjedel av det beløp, guldbeholdningen efter bestemmelse i § 9 skal utgjøre;
- b. utover denne grænse indtil 3 millioner kroner, som banken maatte ha beroende i statsbanker i de land, med hvilke Norge har konvention om fælles myntsistem.

§ 19. Banken er forpligtet til uten særskilt godtgjørelse at motta staten og de offentlige fonds tilhørende indtægter og at besørge deres utbetalinger samt i det hele at overta statens pengeomsætninger, dog uten at staa i forskud. Banken er desuten forpligtet til uten særskilt godtgjørelse at motta til opbevaring staten og de offentlige fonds tilhørende værdipapirer og andre værdigjenstande.

Dersom det forlanges, er den tillike forpligtet til saavel ved hovedsættet som ved avdelingerne at utføre den statskassen paahvilende ind- og utveksling av skillemynt.

Nærmere forskrifter angaaende disse forpligtelser og det i den anledning fornødne regnskapshold gives av Kongen.

Hvorvidt og i tilfælde hvilken rente der skal svares av de i banken indestaaende offentlige midler, fastsettes i mangel av overenskomst mellem vedkommende regjeringsdepartement og bankens direktion av bankens repræsentantskap.

§ 21. Repræsentantskapets medlemmer vælges av Stortinget og vedblir som saadanne i 6 aar. Hvert 3dje aar avtræder vekselvis 7 og 8. Desuten vælges hvert 3dje aar 7 suppleanter. Repræsentanter oppebærer, forsaavidt de bor i en afstand av mindst 10 kilometer fra hovedsættet, diætgodtgjørelse av kr. 10,00 daglig og skyssgodtgjørelse som for stortingsmænd bestemt. Formanden og medlemmer av repræsentantskapets komiteer kan tillægges avlønning.

§ 27. Repræsentantskapet har:

- c. at avgi forslag til Stortinget og foreløbig at fatte bestemmelse om lønninger for repræsentantskapets formand, de valgte direktører og bestyrerne. Desuten bestemmer repræsentantskapet honorar for sine komiteer og sin sekretær. Formanden oppebærer dog intet særskilt honorar som medlem av komiteer.

§ 40. Av resten utredes:

- a. til aktieeierne 6 pct. av aktiernes paalydende;
- b. derefter indtil 10 pct. av det tilbageværende beløp til

reservefondet, forsaavidt det utgjør mindre end $\frac{2}{5}$ av aktiekapitalen; 19 juli.
Nr. 7.

- c. av det overskytende halvdelen til staten og halvdelen til aktieeierne, indtil disses samlede utbytte utgjør 9 pct.;
- d. av resten $\frac{3}{4}$ til staten og $\frac{1}{4}$ til aktieeierne.

Hvad der av det aktieeierne tilfaldende utbytte ikke utgjør $\frac{1}{10}$ pct. av grundfondet skal overføres til et reguleringsfond, hvis størrelse ikke maa overstige $\frac{1}{20}$ av grundfondet. Saafremt aktieeiernes utbytte maatte overstige 9 pct., kan den overskytende del av dette aktieeiernes utbytte efter beslutning av repræsentantskapet helt eller delvis henlægges til reguleringsfondet. Av det beløp, som til enhver tid maatte indestaa paa dette fond, kan efter lignende beslutning anvendes, hvad der maatte ansees passende til forøkelse av aktieeiernes utbytte, dog saaledes, at dette ved en saadan forøkelse ikke kommer til at overstige 8 pct. Forsaavidt aarsindtægten med tilskud fra reguleringsfondet ikke maatte være tilstrækkelig til at gi aktieeierne et utbytte av 6 pct., blir det manglende at tilskyte av reservefondet, forsaavidt det kan ske, uten at fondet synker under $\frac{1}{3}$ av aktiekapitalen. Utbytte utbetales kun efter avskrivning paa aktiebrev eller mot kupons.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 19 juli 1912.

Haakon.

(L. S.)

I statsministerens fravær:
J. Irgens.

Carsten Schlytter,
konst.

Lov

om tillæg til lov av 17 mai 1904 om salg og skjænkning
av brændevin, øl, vin, frugtvin og mjød.

19 juli.
Nr. 8.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 12 juli 1912 saalydende:

§ 1. De, som har livsvarig ret til smaasalg av utenlandsk øl, vin, frugtvin, og mjød uten bevilling, overfører ikke retten
Norsk lovtidende 1912. 1ste avdeling nr. 30. 2

19 juli. til sine enker, naar egteskapet er stiftet efter ikrafttrædelsen
Nr. 8. av denne lov.

§ 2. Loven træder straks i kraft.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 19 juli 1912.

Haakon.

(L. S.)

I statsministerens fravær:

J. Irgens.

Carsten Schlytter,
konst.

19 juli.
Nr. 9.

Lov

**om forandring i lov om foranstaltninger til betryggelse mot
fare og ulemper ved elektriske anlæg m. v.
av 16 mai 1896.**

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 12 juli 1912 saalydende:

Lov om foranstaltninger til betryggelse mot fare og ulemper ved elektriske anlæg m. v. av 16 mai 1896 § 4 skal heretter lyde saaledes:

Tilsynet med overholdelsen av de i medhold av nærværende lov utfærdigede forskrifter anordnes av Kongen eller den, han dertil bemyndiger. For saadant tilsyn med elektriske anlæg erlægges en avgift til statskassen efter et regulativ, der fastsettes av Kongen med forbehold av Stortingets samtykke. I regulativet indtages bestemmelse om, hos hvem denne avgift opkræves, og om nedsættelse av eller fritagelse for avgift for visse anlæg.

Avgiften hefter paa vedkommende anlæg og har samme panteret som offentlige eiendomsskatter.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 19 juli 1912.

Haakon.

(L. S.)

I statsministerens fravær:

J. Irgens.

Carsten Schlytter,
konst.

Kongelig resolution

19 juli.

av 19 juli.

1. Lov om den konsulære retspleie av 29 mars 1906 sættes i kraft fra 1 januar 1913.
2. Nedenstaaende forskrifter angaaende utøvelsen av den konsulære retspleie og gebyrtarif for konsulardommere og konsularretter i henhold til ovennævnte lovs § 3, tredje led, § 10, første led og §§ 18—20 bifaldes og sættes i kraft fra samme tid som loven:

Forskrifter angaaende utøvelsen av den konsulære retspleie.

1ste kapitel.

Almindelige bestemmelser.

§ 1. I de land, hvor konsulær retspleie utøves, hører derunder i den utstrækning, hvortil gjældende traktat og sedvane gir adgang, norske statsborgere og protegéer, som bor eller opholder sig inden vedkommende retskreds, forsaavidt de ikke efter almindelige folkeretslige regler nyder eksteritorialitetsret.

§ 2. 1. For konsulardommer eller konsularret behandles:

- a) borgerlige saker mellem personer, som er undergit den norske konsulære retspleie;
- b) straffesaker, forsaavidt den straffbare handling er forøvet inden retskredsen av nogen, som er undergit den norske konsulære retspleie.

2. For konsulardommer eller konsularret kan likeledes indbringes:

- a) tvistigheter mellem skibsfører og mandskap paa norsk handelsfartoi, som befinder sig inden retskredsen, angaaende tjenesteforholdet;

- b) saker angaaende straffbare handlinger, som er begaaet ombord paa saadant fartoi av besætning eller medfarende.

§ 3. 1. Saker mellem norske statsborgere eller protegéer paa den ene side og det fremmede lands egne eller andre magters undersaatte paa den anden side behandles i overensstemmelse med, hvad der efter sedvane eller særskilt traktat gjælder for saadant tilfælde.

2. Fremmed magts undersaat skal være berettiget til at faa sak mot norsk statsborger eller protegé behandlet for vedkommende konsulardommer eller konsularret. Dog pligter han,

19 juli. naar det av dommeren eller retten fordres, at stille sikkerhet for de omkostninger, som under saken maatte bli ham ilagt, forsaavidt han ikke i henhold til overenskomst med vedkommende fremmede magt maatte være fritat herfor.

§ 4. 1. Norske statsborgere og protégéer, som bor eller opholder sig paa det sted, hvor konsularret holdes, er pligtige til at tjenstgjøre som domsmænd. Likeledes er enhver inden vedkommende retskreds bosat norsk statsborger eller protégé pliktig til saadan tjenstgjøring, naar konsulardommeren av særlige grunde ved kjendelse har besluttet at opnævne eller tilkalde ham.

Den, som har fyldt sit 65 aar, er berettiget til at undslaa sig for at tjenstgjøre.

2. Hvor opnævnelse av faste domsmænd finder sted, skal konsulardommeren inden hvert aars utgang til Utenriksdepartementet indsende en fortegnelse over de domsmænd og varamænd, som er opnævnt til at forrette i løpet av det paafølgende aar. Fortegnelsen skal samtidig kundgjøres ved opslag paa konsulatet.

§ 5. 1. Konsulardommeren avlægger den for dommere foreskrevne ed eller forsikring.

2. Første gang nogen møter som domsmand, skal konsulardommeren foreholde ham de pligter, som paahviler en domsmand, og motta hans forsikring om at ville saavel i denne som i alle fremtidige saker gi vel agt paa alt, som forhandles i retten, og domme efter bedste skjøn og overbevisning i overensstemmelse med loven og sakens bevisligheter.

3. Første gang nogen møter som retsvidne, skal konsulardommeren likeledes foreholde ham hans pligter og motta hans forsikring om, at han vil opfylde disse med samvittighetsfuldhet og redelighet.

§ 6. 1. Konsularrettens avgjørelser sker ved stemmeflerhet.

Er der ved fastsættelsen av beløp eller størrelser flere end to forskjellige meninger, lægges stemme for høiere beløp eller størrelser til stemme for det nærmest følgende.

Er ellers formanden og enhver av domsmændene av indbyrdes avvikende meninger, gjælder i straffesaker den for tiltalte gunstigste mening, men forøvrig gjør formandens stemme utslaget.

2. Avgjørelser, hvorved en borgerlig sak paakjendes i realiteten, eller hvorved tiltalte (indstevnte) i en straffesak domfældes eller frifindes, er domme. Andre avgjørelser er kjendelser, naar de i lov eller i disse forskrifter uttrykkelig er betegnet saaledes, eller naar de avslutter saken eller en selvstændig del av den. Ellers kaldes avgjørelserne beslutninger. Domme

og kjendelser skal ledsages av grunde og avsiges i retsmøte. 19 juli. Før domsavsigelsen, og naar det ellers begjæres av et retsmedlem, skal der foregaa raadslagning og stemmegivning for lukkede dører.

3. Avgjørelser, som ikke er kjendelser eller domme, saavel som kjendelser av procesledende art kan omgjøres, hvis ingen erhvervet ret er til hinder derfor.

§ 7. 1. Over enhver retsforhandling for konsulardommer eller konsularret skal paa konsulardommerens ansvar føres protokol paa det norske sprog eller paa det svenske, danske, tyske, engelske eller franske sprog, saafremt alle vedkommende er det fremmede sprog mægtig. Protokollen underskrives av rettens medlemmer, retsvidnerne og i tilfælde av sekretæren.

2. I protokollen, som føres særskilt for hver sak, anføres for hvert møte, hvem der har deltatt som konsulardommer og som domsmænd eller retsvidner. Har varamand eller ekstraordinær domsmand været tilkaldt, eller har skikkede domsmænd i tilfælde ikke kunnet erholdes, skal grunden hertil tilføres protokollen.

Fuldstændig indtages i protokollen, forsaavidt det ikke indeholdes i skrifter, som vedlægges denne, eller i tidligere optat protokol, hvortil der kan henvises:

a) parternes paastande og de erklæringer, som indeholder en forandring i sakens gjenstand eller en uttrykkelig anerkjendelse av motpartens paastand eller nogen del av denne;

b) de under forhandlingen fremsatte paastande, begjæringer og indsigelser med hensyn til rettergangen, som ikke frafaldes eller av retten paa stedet tages tilfølge, og som enten er av betydning for avgjørelsen eller forlanges protokollert;

c) angivelse av de av parterne for bestridte anførsler tilbudte eller førte beviser;

d) de under møtet av retten eller konsulardommeren trufne eller avlæste retslige avgjørelser og givne paalæg.

Forhandlingenes gang nedtegnes efterhaanden. Navnlig maa det kunne sees, om de foreskrevne former er iagttatt.

Naar parter, vidner eller sakkyndige avhøres i retsmøte, skal den avgivne forklaring nedtegnes og efterhvert oplæses til vedtagelse, hvorved tilføielser og rettelser, som gjøres, anmerkes. Tilstaaelser, indrømmelser og andre særdeles vigtige uttalelser bør gjengives ordret.

Forhandlingsprotokollen oplæses i retsmøtet.

3. De for konsulardommeren og konsularretten førte protokoller skal tillikemed de til hver protokol hørende domme indbindes for hvert aar i kronologisk orden og opbevares paa konsulatet. Derhos skal konsulardommeren efter utløpet av fristen for erklæring av anke eller kjæremaal fra de private

19 juli. parters side indsende bekræftede avskrifter av de avsagte domme og av kjendelser i straffesaker til Justis- og Politidepartementet. Dog behøver saadanne avskrifter ikke at indsendes, forsaavidt angaar saker, i hvilke dokumentene allerede er blit tilstillet en myndighet i hjemlandet i overensstemmelse med § 34 nr. 6, § 36 nr. 4, § 45 nr. 1, § 60 nr. 6 eller § 63.

§ 8. Har nogen oversittet de frister, som er foreskrevet i bestemmelseerne om anke, kjæremaal og gjenoptagelse, kan han ved skriftlig eller muntlig henvendelse til konsulardommeren begjære opreisning mot oversittelsen og fastsettelse av en ny frist, naar han sandsynliggjør, at det ikke kan lægges ham tillast, at fristen er oversittet, eller naar iøvrig særlige omstændigheter taler derfor og forsømmelsen ikke er forsætlig.

Begjæringen maa fremsættes inden 14 dage, efterat dertil blev anledning. Mot forsømmelse av denne frist gives ikke opreisning. Naar 3 aar er forløpet, kan ingen opreisning meddeles.

Begjæringen avgjøres av konsulardommeren ved kjendelse. Mot bevilling av opreisning kan intet retsmiddel anvendes, medmindre der ikke er retlig adgang til at indrømme opreisning.

Begjæring om opreisning har ikke opsættende virkning, medmindre konsulardommeren bestemmer det.

§ 9. Retsmøter holdes for aapne dører; dog har konsulardommeren adgang til at la tilhørerne avtræde i saker av anstøtelig beskaffenhet, eller hvor det befryktes, at offentlighet vilde vanskeliggjøre sakens oplysning.

Konsulardommeren paaser ordenens opretholdelse. Tilhørere eller andre, som forholder sig utilbørlig, kan straks utvises.

For fornærmelser under et retsmøte mot domstolen eller nogen, som møter for den, og for adfærd, hvorved forhandlingen forstyrres eller domstolens værdighet krænkes, eller for ulydighet mot dommerens befalinger, kan den skyldige ved kjendelse ilægges en bot. Det samme gjælder, naar et proces-skrift indeholder fornærmelser mot retten eller andre usømmelige uttalelser.

§ 10. 1. Konsulardommeren beskikker om fornødent sekretær og tolk til at bistaa retten, hvilke stillinger kan beklædes av samme person, samt det fornødne antal retsbetjenter.

2. Sekretærer, tolker og retsbetjenter skal, inden det tilstedes dem at forrette tjeneste, for konsulardommeren avgi forsikring om, at de tro og samvittighetsfuldt vil utføre sit hverv.

3. Konsulardommeren meddeler sekretæren, tolken og 19 juli. retsbetjentene nærmere forskrifter for deres tjenstgjøring.

§ 11. 1. Hvor forkyndelse er foreskrevet, sker denne ved en konsulattjenestemand eller retsbetjent, som ikke selv er part i saken eller gift med eller beslegtet eller besvogret i op- eller nedstigende linje eller i sidelinjen saa nær som søskende med nogen av sakens parter.

2. En bekræftet avskrift av skriftet overgives den, for hvem forkyndelsen sker; denne skal gi skriftlig erkjendelse for mottagelsen.

3. Forkyndelse skal saavidt mulig ske for vedkommende personlig paa bopæl eller stadig arbeidssted. Forkyndelse for vedkommende personlig er dog gyldig, hvorsomhelst han træffes. Træffes ikke vedkommende paa bopæl eller stadig arbeidssted, kan forkyndelse ske for en voksen person av samme husstand eller en anden der stadig tilstedeværende person. Har vedkommende ikke bopæl eller stadig arbeidssted inden retskredsen, og har han ikke kunnet træffes, uagtet han vitterlig opholder sig der, skal skriftet opslaaes paa konsulatet.

4. Hvis vedkommendes skriftlige erkjendelse for forkyndelsen ikke kan erholdes, skal konsulattjenestemanden eller retsbetjenten tilkalde et vidne og tillikemed dette gi det originale skrift paategning om tid og sted for forkyndelsen samt fremgangsmaaten ved denne.

5. Sjøfolk og passagerer paa fartøi, som ikke har bopæl andensteds inden retskredsen, ansees for at ha bopæl paa fartøiet.

6. Meddelelser, som under en sak sker til vedkommende personlig inden retten, og hvorom tilførsel gjøres i retsprotokollen, træder istedenfor forkyndelse.

§ 12. 1. Konsulardommeren utøver inden sin retskreds politimyndighet over de personer, som er undergit hans jurisdiktion. Det paaligger ham saavel at træffe de fornødne forføjninger til at forebygge straffbare handlinger som at paase, at begaaede forbrydelser og forseelser paatales i overensstemmelse med nærværende forskrifter.

2. Politiforskrifter, som utfærdiges av konsulardommeren, kundgjøres ved opslag paa konsulatet og forøvrig paa den maate, som paa stedet er brukelig med hensyn til slike kundgjørelser. De træder i kraft umiddelbart efter kundgjørelsen.

3. Avskrift av enhver saadan politiforskrift tillikemed forklaring om foranledningen til den skal straks efter utfærdigelsen tilstilles Justisdepartementet. Naar dertil maatte findes grund, kan dette forandre eller ophæve forskriften, i hvilket fald kundgjørelse derom ufortøvet skal finde sted paa den i nr. 2 foreskrevne maate.

19 juli. § 13. 1. Konsulardommeren utøver overensstemmende med lov om umyndiggjørelse av 28 november 1898 de funktioner, som ved den er tillagt vergemaalsretten, øvrigheten og formynderautoritetene. Ved anke og kjæremaal kommer bestemmelsene i nærværende forskrifter §§ 34 og 36 til anvendelse.

2. Konsulardommeren beskikker verge for umyndige og umyndiggjorte og fører tilsyn med vergens forvaltning av myndlingens formue. Indberetning om vergeopnævnelsen og redegjørelse for myndlingens formue indsendes uten ophold til Justisdepartementet, som i hvert enkelt tilfælde kan gi nærmere forskrifter om forvaltningen, tilsynet og regnskapsavleggelsen.

§ 14. 1. Naar nogen, som hører under den konsulære retspleie (§ 1), avgaar ved døden, skal konsulardommeren i henseende til boets registrering og forvaring samt skifte, saavidt ske kan, iagttta, hvad der efter norsk lov gjelder for skifteretten.

2. Med hensyn til gjenlevende egtefællers adgang til at sitte i uskiftet bo gjælder, hvad der i lov av 30 juli 1851 er bestemt, dog saaledes, at tilladelse efter dens §§ 2 og 4 meddeles av konsulardommeren. Ved senere skifte av saadant bo iagttages nævnte lovs §§ 10—14.

§ 15. 1. Begjæring om konkurs vedkommende nogen, som hører under den konsulære retspleie, indgives til konsulardommeren, hvorefter saken behandles efter, hvad norsk lov for saadant tilfælde foreskriver.

2. Ved behandling av konkurssaker gjælder for konsulardommeren, hvad der efter norsk lov er foreskrevet for skifteretten; dog skal omtvistede fordringer henskytes til konsularrettens avgjørelse, forsaavidt de overstiger 200 kroner.

§ 16. 1. Naar konsulardommeren har gyldig forfald eller i nogen sak ikke kan ha sæte i retten, eller naar tjenestefrihet er ham tilstaat, eller naar embedet blir ledig, skal hans forretninger, indtil nærmere bestemmelse træffes, utøves av den, som forestaar konsulatforretningene paa stedet. Denne skal nopholdelig avgi indberetning derom til Utenriksdepartementet.

2. Naar konsulardommeren skal utøve embedsvirksomhet paa et andet sted end det, hvor han har sin station, kan han la en anden utføre vedkommende forretning paa sit ansvar, selv om han ikke har gyldig forfald; dog maa domsmyndighet ikke overdrages til saadan stedfortræder.

§ 17. Naar en konsulardommers eller en konsularrets avgjørelse eller forføining er gjenstand for paaanke, sker denne, forsaavidt intet andet er bestemt, under iagttagelse av de i § 34 og § 35 nr. 2 givne nærmere forskrifter til Kristiania byret.

Om rettergangen i borgerlige saker.

§ 18. 1. Den, som vil anlægge en borgerlig sak, skal for konsulardommeren skriftlig eller mundtlig opgi sit og motpartens navn, stilling eller beskæftigelse, tillikemed sin paa-stand, og hvad der ligger til grund for denne. Konsulardommeren utfærdiger derpaa straks skriftlig stevning, hvori motparten indkaldes til at møte paa bestemt tid og sted for at imøtegaa paastanden, og lar stevningen forkynde for motparten (§ 11). Varselsfristen maa i almindelighet ikke sættes kortere end en uke, regnet fra forkyndelsen. I vekselsaker og andre saker, som kræver hurtigere behandling, kan dog saksøkte, naar han er tilstede, indstevnes til at møte straks.

2. Hvis saken ikke angaar nogen formuesværdi, eller hvis den angaar en formuesværdi, som overstiger 200 kroner, bør saksøkeren spørres, om han frafalder tilkaldelse av domsmænd. I saa fald skal tilkjendegivende herom indtages i stevningen og saksøkte opfordres til ved forkyndelsen eller, hvis han da ikke træffes, betimelig forut for retsmøtet at meddele, om han samtykker i, at saken paadømmes av konsulardommeren alene.

§ 19. Til tid og sted som i stevningen bestemt skal parterne møte enten selv eller ved en av retten godtat fuldmægtig. Parten skal indfinde sig personlig, naar konsulardommeren eller retten paalægger ham det.

§ 20. 1. Hvis saksøkeren uteblir fra retsmøtet, skal saken avvises. Møter saksøkte, kan han i saa fald kræve sig tilkjendt erstatning for spildt møte.

2. Hvis saksøkte uteblir, skjønt lovlig stevnt, uten at det er oplyst eller sandsynlig, at han har gyldig forfald, kan den møtende saksøker forlange, at der avsiges uteblivelsesdom, hvorunder den av saksøkeren givne fremstilling av sakens sammenheng lægges til grund for avgjørelsen, forsaavidt den er meddelt motparten og ikke strider mot vitterlige kjendsgjærninger. Saksøkeren kan ogsaa begjære saken utsat til et senere møte, hvortil parterne paany indkaldes.

§ 21. Er nogen av parterne hindret fra personlig møte av grunde, som retten finder fyldestgjørende, kan konsulardommeren eller et medlem av retten eller en anden person, som dertil av retten beskikkes, avhøre parten i dennes bolig eller andensteds, saafremt det ansees nødvendig at avhøre ham personlig. Motparten gives adgang til at være tilstede ved op-tagelsen av denne forklaring. Protokol over forklaringen vedlægges sakens dokumenter.

§ 22. Møter begge parter, bør konsulardommeren anstille forliksmægling mellem dem, forsaavidt saken er av den art, at

19 juli. forlik kan indgaaes. Et for retten avsluttet forlik har samme retsvirkning som en upaaankelig dom.

§ 23. Fremmes saken til behandling, skal parterne hver paa sin side fremsætte og begrunde sine paastande. Konsulardommeren bør herunder hjelpe parterne tilrette og søke at bidra til sakens opplysning.

§ 24. 1. Gjøres der indsigelse gaaende ut paa, at saken ikke hører under den konsulære retspleie paa stedet, skal kjendelse om denne indsigelse avgives, før saken fremmes videre. Tages indsigelsen tilfølge, ophører konsulardommerens eller konsularrettens befatning med saken.

2. Andre indsigelser med hensyn til rettergangen kan efter omstændighetene enten avgjøres straks eller i forbindelse med hovedsaken.

§ 25. 1. Enhver av parterne skal gi en fuldstændig og utvetydig fremstilling av saken overensstemmende med sit kjendskap til den og besvare de spørsmåal, som retten stiller ham angaaende saksforholdet.

2. Enhver av parterne har alltid ret til at besvare nye faktiske anførsler fra motparten, naar de kan være av betydning for saken.

3. Undlater en møtende part, trods rettens opfordring, at erklære sig om noget punkt av saksforholdet, eller undlater en part efter paalæg at møte personlig (§ 19), kan retten betragte dette som en indrømmelse av motpartens anførsel, forsaavidt det ved opfordringen eller paalægget om personlig møte er tilkjendegitt parten, at dette kan bli undlatelsens følge. Denne virkning av undlatelsen indtræder dog ikke, hvis parten efter de om vidner gjældende regler vilde være fritat for eller utelukket fra at vidne.

§ 26. Syn eller granskning paa stedet avholdes, naar konsulardommeren eller retten anser det nødvendig til sakens opplysning. Synet eller granskningen foretages av konsulardommeren eller retten eller et av rettens medlemmer eller en anden person, som konsulardommeren eller retten dertil beskikker. Begge parter kan være nærværende ved forretningen. Protokol over forretningen vedlægges sakens dokumenter.

§ 27. 1. Konsulardommeren eller retten kan likeledes, naar det begjæres eller forøvrig findes fornødent, opnævne en eller flere sakkyndige, som efter eller uten forutgaat undersøkelse avgir erklæring i saken eller om en bestemt del av denne. Erklæringen skal beediges eller bekræftes ved en høitidelig forsikring for konsulardommeren eller retten.

2. Findes erklæringen ikke fyldestgjørende, kan konsulardommeren eller retten beskikke andre sakkyndige til at avgis ny erklæring.

3. Enhver, som efter § 28 nr. 2 er pligtig til at møde som vidne, er ogsaa pligtig til at motta opnævnelse som sakkyndig. Bestemmelsen i § 28 nr. 5 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til sakkyndige. 19 juli.

§ 28. 1. Vil nogen føre vidner, kan han enten selv fremstille dem eller la dem stevne til at indfinde sig. Den, som vil indstevne vidner, skal for konsulardommeren opgi vidnets navn, stilling eller beskæftigelse samt indkaldelsens oiemed. Konsulardommeren utfærdiger derpaa skriftlig stevning, hvori vidnet indkaldes til at møde til bestemt tid og sted under henvisning til ansvaret for uteblivelse.

Konsulardommeren lar stevningen forkynde for vidnet (jfr. § 11).

2. Norske statsborgere og protégéer, som bor eller opholder sig paa det sted, hvor et retsmøde under den konsulære retspleie holdes, er pligtige til at møde som vidner ved dette. Likeledes er enhver inden vedkommende retskreds bosat norsk statsborger eller protégé pligtig til at møde som vidne under saadanne retsmøter, naar konsulardommeren av særlige grunde ved kjendelse har besluttet at indkalde ham. Kjendelsens ordlyd gjengives i saa fald i vidnestevningen.

3. Hvis et vidne, som efter nr. 2 pligter at møde, uteblir uten gyldig forfald, kan vidnet ved kjendelse ilægges en bot og kan derhos avhentes ved anvendelse av dertil tjenlige midler. Kan et vidne, som er ilagt bøter for uteblivelse, senere paa vise at ha hat gyldig forfald, fritages det for bøterne.

4. Hvis et fremmøtt eller avhentet vidne, som er undergit den konsulære retspleie, negter at avlægge vidnesbyrd enten uten at angi grund eller under angivelse av en grund, som forkastes, kan det ved kjendelse ilægges en bot.

5. Skal der i saken avhøres et vidne, som ikke hører under den konsulære retspleie paa stedet, skal konsulardommeren efter den regel, som paa hvert sted befølges, ved henvisning til den myndighet, vidnet i saa henseende hører under, søke utvirket, at det indkaldes og fremmøter.

6. Fremsætter motparten indsigelse mot nogen, der føres som vidne, skal denne indsigelse avgjøres ved kjendelse.

7. Retten maa ikke motta vidnesbyrd angaaende spørmaal, som vidnet ikke kan svare paa uten at krænke taushetspligt, der efter lov eller anden gyldig bestemmelse paahviler det som offentlig tjenestemand, medmindre vedkommende myndighet gir tilladelse dertil.

8. Uten samtykke av den, som har krav paa hemmeligholdelsen, maa retten ikke motta vidnesbyrd av prester, sakførere, læger og jordmødre med hensyn til, hvad der er dem betrodd i deres kald, undtagen hvor aabenbarelsespligt er be-

19 juli. stemt i lovgivningen. Det samme gjælder ovennævnte personers underordnede eller medhjelpere, som i stillings medfør er kommet til kundskap om, hvad der er hine betrodd.

9. Vidnesbyrd kan negtes:

a) av partens egtefælle og beslegtede i ret op- og nedstigende linje med hensyn til, hvad der er meddelt dem av parten;

b) av ethvert vidne med hensyn til spørsmål, hvis besvarelse kan forutsættes at ville utsætte vidnet eller dets egtefælle eller beslegtede eller besvogrede i ret op- eller nedstigende linje, søskende eller likesaa nær besvogrede for straf eller tap av borgerlig agtelse.

Det samme gjælder ogsaa forlovede, fosterforældre og fosterbarn, naar retten efter omstændighetene saa beslutter.

Det, som er bestemt om egtefæller, gjælder ogsaa, om egteskapet er opløst.

10. Vidnesbyrd kan likeledes negtes angaaende spørsmål, som vidnet ikke kan svare paa uten at aabenbare en forretnings- eller driftshemmelighet.

11. Vidnerne avhøres enkeltvis og bør ikke paahøre andre vidners, sakkyndiges eller parter forklaring. Avhørelsen foretages av konsulardommeren, men parterne er berettiget til at forlange spørsmål fremsat til vidnerne angaaende sakens gjensstand, efterhaanden som dommeren har tilendebragt sin avhørelse.

12. Vidnet skal avlægge vidneed. Tillater vidnets trosbekjendelse det ikke at avlægge ed, avfordres vidnet en høitidelig forsikring; det samme gjælder enhver, som vægrer sig for at avlægge ed, fordi dette strider mot hans religiøse opfatning, eller fordi han ikke tror paa en almægtig og alvidende Gud.

13. Er et vidne ved sykdom eller andet gyldig forfald hindret fra at indfinde sig, kan det avhøres i sin bolig eller andensteds av konsulardommeren eller et av rettens medlemmer eller en anden person, som konsulardommeren eller retten dertil beskikker; begge parter gives anledning til at være tilstede ved avhørelsen.

Det samme gjælder, naar et vidne ikke indkaldes til det sted, hvor hovedsaken behandles, fordi dets fremmøte antages at ville være forbundet med uforholdsmæssig ulempe eller besvær eller uforholdsmæssige omkostninger.

§ 29. Begjærer nogen av parterne utsættelse og dertil findes grund, eller ansees forøvrig utsættelse fornøden til sakens utredning, skal retten bevilge saadan henstand, som for hvert tilfælde ansees nødvendig, og beramme nyt møte til sakens videre behandling.

§ 30. Findes der ikke grund til videre utsættelse, av- 19 juli-
siges dommen enten straks eller i et nyt møte, som berammes
til avholdelse saa snart ske kan.

§ 31. 1. Dommen skal indeholde angivelse av den myn-
dighet, som avsiger dommen, parternes fuldstændige navn, stil-
ling eller beskjeftigelse samt hjemsted, en fremstilling av sa-
kens gjenstand med parternes paastande og indsigelser, forsaa-
vidt de ikke tidligere er avgjort, avgjørelse av disse indsigel-
ser, begrundelse av domsresultatet med angivelse av de an-
vendte lovsteder og endelig domsslutning, indeholdende avgjø-
relse av hovedsaken samt bestemmelse om procesomkostninger
og om eksekution. Den i Norge brukelige eksekutionsfrist i
domme, lydende paa pengebetalinger, kommer her ikke til an-
vendelse. Dommen dateres, underskrives av dem, som har
deltat i domsavsigelsen, og medunderskrives i tilfælde av
sekretæren.

2. Naar dommen er avsagt, meddeles underretning om,
hvorvidt dommen er gjenstand for paaanke eller ikke, og i
første tilfælde om, inden hvilken tid anke maa erklæres (jfr.
§ 34 nr. 1). Paategning herom gives paa dommen til efter-
retning for parterne.

Uteblivelsesdomme gives tillike paategning om, inden hvil-
ken tid den uteblevne i overensstemmelse med § 33 har ad-
gang til at begjære saken gjenoptat.

§ 32. Konsulardommeren lar dommen forkynde for par-
terne (§ 11).

§ 33. 1. Naar uteblivelsesdom er avsagt, kan den ute-
blevne part inden en viss frist, som konsulardommeren eller
retten fastsætter efter omstændighetene i hvert tilfælde, og som
ikke maa gjøres kortere end en uke efter dommens forkyndelse,
ved skriftlig eller muntlig henvendelse til konsulardommeren
begjære saken gjenoptat.

2. Naar saadan begjæring fremsættes inden den bestemte
frist, skal konsulardommeren beramme tid og sted til sakens
gjenoptagelse og meddele den vindende part underretning efter
de for stevning givne regler. Dersom den uteblevne part ved
det til sakens gjenoptagelse berammede møte paany uteblir uten
gyldig forfald, forspilder han sin ret til videre procedyre i sa-
ken. Møter han, skal saken paany behandles og avgjøres uten
hensyn til uteblivelsesdommen.

3. Den i den første sak uteblevne part skal, forsaavidt
han var behørig stevnt til denne og ikke kan godtgjøre, at ute-
blivelsen skyldtes gyldig forfald, ilægges samtlige ved hans ute-
blivelse foranledigede omkostninger, enten han vinder eller taper
saken ved den nye behandling.

19 juli. § 34. 1. Vil en part i tilfælde, hvor dertil er adgang, paaanke en dom i borgerlig sak til høiere ret, maa skriftlig eller mundtlig ankeerklæring fremsættes paa konsulatkontoret for konsulardommeren inden 4 maaneder efter dommens forkyndelse (§ 32, jfr. § 11). Samtidig med ankeerklæringens avgivelse har parten at erlægge den lovbestemte betaling for sakens behandling ved den høiere ret.

Inden 30 dage, regnet fra ankefristens utløp, maa den ankende part indgi til konsulardommeren sin skriftlige begrundelse av ankeerklæringen, avfattet i 2 eksemplarer. Undlates dette, ansees anken som frafaldt.

2. Ankeerklæringen eller ankens begrundelse forkyndes ikke for motparten, men denne maa selv hos konsulardommeren søke underretning om, hvorvidt dommen er paaanket.

I tilfælde har han derhos paa den dag, inden hvilken den skriftlige begrundelse av anken skal være indgit, at indfinde sig hos konsulardommeren for at motta begrundelsen. Inden 20 dage derefter maa han til konsulardommeren indlevere sit skriftlige tilsvar. Undlates dette, taper han adgang til procedyre for vedkommende høiere ret.

3. Ved den ene parts anke til forandring i dommens indhold vinder ogsaa den anden part ret til fra sin side at paaanke dommen, selv om han har frafaldt sin ankeret eller oversittet ankefristen eller mangler selvstændig ankeret paa grund av ankegenstandens værdi. Saadan motanke maa erklæres og begrundes i det i nr. 2 omhandlede tilsvare. Iøvrig finder de foranstaaende regler tilsvarende anvendelse paa motanken.

Kommer hovedanken ikke til avgjørelse, bortfalder ogsaa motanken, medmindre den opfylder de for en selvstændig anke fornodne betingelser.

4. Vil den ankende part eller hans motpart berede sig adgang til videre procedyre for vedkommende høiere ret, skal derom gjøres forbehold henholdsvis i den skriftlige begrundelse av anken eller i tilsvaret, hvorhos deri tillike skal opgives en fuldmægtig i Kristiania, til hvem ogsaa forkyndelser i ankesaken kan ske. Konsulardommeren skal paa partens begjæring gi anvisning paa en saadan fuldmægtig.

5. Ved mottagelsen av ankeerklæringen og utlevering av den skriftlige begrundelse av anken skal konsulardommeren gjøre vedkommende part bekjendt med, hvad han efter reglene i nr. 1—4 videre har at iagttå i anledning av anken. Bevidnelse om, at saa er skedd, skal paategnes den dokumentutskrift, som skal indsendes til den høiere ret.

Fremsættes mundtlig ankeerklæring, skal konsulardommeren nedtegne den. Han skal derhos gi saavel ankeerklæring og

dennes begrundelse som tilsvaer paategning om tiden for deres 19 juli. indlevering.

Konsulardommeren skal paa forlangende meddele parterne skriftlig bevidnelse om, hvorvidt og i tilfaelde naar ankeerklæring er avgit.

6. Har motparten ikke paa den fastsatte dag (jfr. nr. 2) indfundet sig for at motta ankens begrundelse, skal konsulardommeren straks indsende alle sakens dokumenter til vedkommende høiere ret. I motsat fald skal saken indsendes, saasnart fristen for tilsvaers avgivelse er udløpet, hvad enten tilsvaer da er indkommet eller ikke.

§ 35. 1. Sker paaanken til Høiesteret, skal saken der behandles, saasnart dertil er anledning og uten hensyn til Høiesterets sessioner.

Naar dokumentene indkommer til rettens kontor, skal saken snarest mulig foretages i Høiesterets skriftlige kommission. Saken skal straks overgaa til skriftlig behandling, saafremt ikke begge parter har forbeholdt sig adgang til videre procedyre. I motsat fald træffer Høiesterets skriftlige kommission bestemmelse om, hvorvidt saken skal overgaa til skriftlig behandling. Sakens mundtlige eller skriftlige behandling i Høiesteret foregaar overensstemmende med de for borgerlige sakers behandling almindelig gjældende regler, dog saaledes, at uteblivelsesdom aldrig avsiges, samt at saken berammes til foretagelse i den skriftlige kommission eller, om den skal behandles mundtlig, opføres paa ukekartet efter bestemmelse av justitiarius, og at den i sidstnævnte fald overføres til skriftlig behandling, saafremt appellationen ikke møter ved sakens paarop.

2. Sker paaanken til Kristiania byret, ansees saken som avhængiggjort ved denne, saasnart dokumentene indkommer til rettens kontor. Saken skal straks paadømmes, saafremt ingen av parterne har forbeholdt sig adgang til videre procedyre. I motsat fald skal saken paadømmes, efterat retten har git vedkommende en rimelig frist til videre procedyre.

§ 36. 1. Kjendelser og beslutninger under domsforhandlingen kan ikke av parterne paakjæres, medmindre de gaar ut paa, at saken avvises, hæves eller utsættes, eller de angaar straf-, omkomstnings- eller erstatningsansvar eller tredjemands pligt til at avgi forklaring, ed eller forsikring, fremlægge dokumenter eller fremvise, forelægge eller gi adgang til gjenstande eller tjenstgjøre som sakkyndig.

2. Kjøremaal fra den, som er paalagt at avgi forklaring, ed eller forsikring, fremlægge dokumenter eller fremvise, forelægge eller gi adgang til gjenstande eller tjenstgjøre som sakkyndig, maa erklæres paa stedet, hvis vedkommende er tilstede

19 juli. i retten, men ellers inden tre dage fra den tid, da han har faat meddelelse om avgjørelsen.

Ellers er kjæremaalsfristen 14 dage, regnet fra avgjørelsen, eller om vedkommende ikke derved har været tilstede, fra den tid, da han har faat meddelelse om avgjørelsen.

For kjæremaal fra det offentliges side over tilkjendte salærer eller andre godtgørelser er fristen 2 aar.

3. Kjæremaal har ikke opsættende virkning, medmindre retten bestemmer det. Dog har kjæremaal fra den, som er paa-lagt at avgi forklaring, ed eller forsikring, fremlægge dokumenter eller fremvise, forelægge eller gi adgang til gjenstande eller tjenstgjøre som sakkyndig, opsættende virkning.

4. Kjæremaal erklæres paa konsulatkontoret for konsular-dommeren, enten skriftlig eller mundtlig. Fremsættes mundtlig erklæring, skal konsulardommeren nedtegne den. Erklæringen meddeles ikke motparten, saafremt nogen for tilfældet har op-traadt eller kan betragtes som saadan, men denne maa selv hos konsulardommeren søke underretning om, hvorvidt kjæremaal er erklært.

Finder konsulardommeren eller i tilfælde konsularretten kjæremaalet grundet, avhjelpes det, hvis dertil er adgang. I modsat fald skal konsulardommeren uten ophold oversende erklæringen tillikemed de fornødne dokumenter og afskrifter til Høie-sterets kjæremaalsutvalg.

Den kjærende og andre, for hvem kjæremaalet er av betydning, samt konsulardommeren kan indgi skriftlige uttalelser om saken.

Paaberopes kjendsgjæringer, som ikke tidligere er anført, skal uttalelsen fremsendes gjennom konsulardommeren, der led-sager den med de bemerkninger, hvortil han finder føie.

Finder nogen av parterne bevisoptagelse fornøden, kan saad-an foretages.

5. Med hensyn til sakens behandling for kjæremaalsutvalget kommer reglerne i straffeproseslovens § 411 og § 412, andet led, til anvendelse.

§ 37. 1. Domme fuldbyrdes og foreløbige sikkerhets-handlinger foretages av konsulardommeren, som derved, saavidt det efter forholdene paa stedet lar sig gjøre, skal iagttatte de i norsk lov gjældende regler. En dom maa ikke iverksættes, før forkyndelse har fundet sted. Dom i en sak, som gjøres til gjenstand for gjenoptagelse eller paaanke, kan paa domhaverens begjæring og efter kjendelse av konsulardommeren fuldbyrdes uanset gjenoptagelsen eller paaanken, naar opsættelse kunde medføre betydelig tap for nogen vedkommende, og der for følgerne av dommens fuldbyrdelse i det tilfælde, at den senere forandres,

stilles saadan sikkerhet, som av konsulardommeren ansees til- 19 juli.
strækkelig.

2. Med hensyn til anke over fuldbyrdelseshandlinger (eksekution og tvangsauktion) finder bestemmelserne i §§ 34 og 35 tilsvarende anvendelse, dog saaledes, at fristen for ankeerklæring regnes fra forretningens avslutning. Er fuldbyrdelsens grundlag (dom eller forlik) paaanket, kan fuldbyrdelseshandlingen indankes for samme ankedomstol.

3dje kapitel.

Om rettergangen i straffesaker.

§ 38. Naar der begaaes en strafbar handling av en person, som er undergit den norske konsulære retspleie, kan den fornærmede, hvis forbrydelsen eller forseelsen er gjenstand for offentlig paatale, begjære paatale hos konsulardommeren eller en konsulat tjenestemand i den retskreds, hvor handlingen er forøvet. Hvis forbrydelsen eller forseelsen er gjenstand for privat paatale, eller hvis konsulardommeren ikke finder at burde træffe forføining til paatale, kan den fornærmede selv forfølge saken.

Efter reglerne i nærværende kapitel behandles ogsaa saker angaaende inddragning samt saker, hvori en ærekrænkelse paa-staaes kjendt død og magtesløs.

§ 39. 1. Sigtedes indkaldelse for retten sker ved forkyndelse av en stevning, som skal indeholde den sigtedes navn eller nøiagtig betegnelse av hans person samt angivelse av indkaldelsens øimed og av domstolen, retsstedet og møtetiden.

Reises der tiltale, skal stevningen i korthet, men saavidt mulig med nøiagtig angivelse av tid, sted, gjenstand og liggende, fremstille den handling, for hvilken tiltale reises, med fremhævelse av de i loven beskrevne kjendemerker og under henvisning til den eller de straffebestemmelser, som antages at kunne komme til anvendelse.

2. Er sigtedes fremmøte nødvendig paa grund av straffens størrelse (§ 50 nr. 1), eller antages det fornødent efter sakens stilling, skal stevningen indeholde, at han i uteblivelsestilfælde vil bli avhentet.

Hvis den sigtede, uanset den ham betydede avhentesels-tvang, uteblir fra retsmøtet uten at oplyse gyldig forfald, kan retten gi skriftlig befaling til, at han paagripes for straks at fremstilles eller for at hensættes i fængslig forvaring, indtil hans fremstillelse kan finde sted.

§ 40. Den fornærmede skal paa konsulatet opgi et bestemt, inden konsulardommerens station liggende sted, hvor indkaldelser kan forkyndes for ham. Forsømmer han dette, kan saken fremmes, uten at han avhøres. Dog staar det ham frit for at an-

19 juli. lægge særskilt søksmaal angaaende skadeserstatning eller andre borgerlige krav.

§ 41. 1. Naar en forbrydelse eller forseelse i henhold til § 38 begjæres paatalt, eller der paa anden maate opstaar grundet formodning om, at en strafbar handling, der er gjenstand for offentlig paatale, er forøvet av en person, hørende under den konsulære retspleie paa vedkommende sted, skal konsulardommeren efter de nedenfor givne regler anstille efterforskning i saken, om fornødent paa det sted, hvor handlingen er forøvet.

2. Ved mindre og aabenbare forbrydelser eller forseelser kan konsulardommeren, forsaavidt der ikke foreligger særegne grunde til at anstille efterforskning, straks indstevne den anmeldte eller mistænkte person til hovedforhandling.

Til samme tid indstevner konsulardommeren den fornærmede, vidner og andre personer, som det kan være nødvendig at avhøre.

§ 42. 1. Naar efterforskning anstilles, ledsages konsulardommeren i fornødent fald av sekretær og av tolk.

2. I tilfælde av drap eller betydeligere legemsfornærmelse skal konsulardommeren ved efterforskningen tilkalde en læge, som avgir erklæring angaaende dødsårsaken eller den tilføiede legemsskades beskaffenhet og fremtidige følger. Denne erklæring skal bekræftes ved ed eller forsikring paa ære og samvittighet, avlagt for konsulardommeren eller konsularretten.

3. Konsulardommeren kan under efterforskningen foreta ransakning, beslaglegge gjenstande, som kan tjene til sakens belysning, eller som antages at burde inddrages, eller som kan kræves utlevert av fornærmede, samt opta ubeedigede forklaringer av de personer, som kan gi opplysninger om den strafbare handling. Likeledes kan han indhente erklæring fra sakkyndige.

4. En paabegyndt efterforskning kan utsættes og skal i saa fald inden en bestemt kort frist gjenoptages paa samme eller et andet sted, alt ettersom konsulardommeren finder det tjenlig for sakens utredning. Konsulardommeren kan imidlertid la den person, paa hvem grundet mistanke hviler, indtil videre fængsle under iagttagelse av, hvad der foreskrives i § 46.

5. Ved efterforskningen føres protokol, i hvilken nøiagtig tilførsel finder sted om alt, hvad der angaaende den strafbare handling opplyses og forklares. Protokollen undertegnes av konsulardommeren og i tilfælde tillike av sekretæren og tolken.

§ 43. 1. Findes det nødvendig at indhente retslige forklaringer forut for hovedforhandlingen, optages disse av konsulardommeren i retsmøte.

Navnlig bør retslige forklaringer saavel fra sigtede som fra fornærmede og andre personer optages, og herunder ed-

fæstelse av vidnerne overensstemmende med straffeproc- 19 juli.
lovens § 185 finde sted, naar efterforskningen angaar en forbrydelse, som ikke kan paadømmes av konsulardommer eller konsullarret.

2. Har den sigtede i en sak, hvori straffen ikke kan overstige fængsel i 3 maaneder, i retsmøte avgit en uforbeholden tilstaaelse, hvis rigtighed bestyrkes ved de øvrige foreliggende oplysninger, kan saken, naar sigtede samtykker deri, paa stedet fremmes til døms. Dog bør dette ikke ske, naar saken antages at burde paadømmes i forening med andre saker, eller konsulardommeren finder, at der kan være grund til at undlate paatale i henhold til § 44 nr. 2.

§ 44. 1. Naar efterforskningen er avsluttet, skal konsulardommeren træffe avgjørelse av spørsmålet om, hvorvidt tiltale skal reises, forsaavidt saken kan paadømmes av konsulardommer eller konsullarret.

2. Uten hensyn til bevisets stilling kan paatale undlates:

a. i de tilfælde, hvor lovgivningen indeholder særlig hjemmel dertil,

b. naar reglerne for strafutmaalingen i tilfælde av flere forbrydelsers eller forseelsers sammenstøt medfører, at ingen eller bare en ubetydelig straf vilde komme til anvendelse.

Ogsaa ellers kan paatale undlates, naar det antages, at intet offentlig hensyn kræver, at den strafbare handling paatales, navnlig naar særdeles lang tid er hengaat siden dens forøvelse, eller særdeles formildende omstændigheter foreligger. Undlatelsen kan gjøres betinget av, at sigtede ikke gjør sig skyldig i en ny forsætlig forbrydelse eller forseelse i løpet av en viss av konsulardommeren sat frist, som ikke maa overstige den for den strafbare handling satte forældelsesfrist og i ethvert fald ikke 2 aar.

3. Har konsulardommeren helt eller betingelsesvis negtet at paatale eller frafaldt paabegyndt paatale, uten at dette har hjemmel i nærværende paragrafs nr. 2 b, kan den fornærmede forfølge saken.

4. Naar konsulardommeren beslutter tiltale, eller naar privat straffesak anlægges, berammer konsulardommeren tid og sted for hovedforhandlingen for konsulardommeren eller konsullarretten efter sakens beskaffenhet og utfærdiger stevning til sigtede (§ 39). Desuten bestemmer han, om sigtede (indstevnte) i mellomtiden skal holdes fængslet eller lates paa fri fot (§ 46).

5. I tilfælde av fængsling skal saken berammes til foretagelse i retten saasnart som mulig og senest inden 2 dage efter efterforskningens avslutning, medmindre herfor møter gyldig forhindring.

19 juli.

6. Har fængsling ikke fundet sted, maa tiden for sakens foretagelse i retten ikke uten gyldig forhindring fastsettes til et senere tidspunkt end en uke efter berammelsens utfærdigelse, naar sigtede er bosat paa det sted, hvor konsulardommeren har station. Er sigtede bosat andensteds, fastsettes fristen med behørig hensyn til, hvad der i det foreliggende tilfælde av omstændighetene paakræves.

7. Til hovedforhandlingen skal konsulardommeren derhos paa behørig maate indstevne den fornærmede saavel som vidner og andre personer, som det maatte ansees fornødent at avhøre.

§ 45. 1. Hvis tiltalespørsmaalets avgjørelse hører under paatalemyndigheten i Norge, skal ved efterforskningens avslutning alle til saken hørende dokumenter og andre gjenstande snarest mulig oversendes til riksadvokaten, ledsaget av konsulardommerens uttalelse. Riksadvokaten sørger for, at der træffes bestemmelse om sakens videre forfølgning fra det offentliges side.

2. Hjemsendelse av sigtede finder ikke sted, medmindre det begjæres av paatalemyndigheten.

§ 46. 1. Den, som med skjellig grund mistænkes for en strafbar handling, som kan medføre høiere straf end fængsel i 6 maaneder, kan underkastes varetægtsfængsel:

a. naar der av hensyn til straffens størrelse eller av en anden aarsak er anledning til at frygte for, at han vil unddra sig forfølgningen eller straffens fuldbyrdelse;

b. Naar hans forhold gir særdeles føie til at frygte for, at han ved tilintetgjørelse av gjerningens spor eller ved avtale med vidner eller medskyldige eller paa anden maate vil forspilde beviset, eller

c. naar der er særlige grunde til at frygte for, at han vil gjenta den strafbare handling eller fuldbyrde en strafbar handling, som han har forsøkt eller truet med.

2. Uten hensyn til straffens størrelse kan den mistænkte fængsles:

a. naar han træffes i færd med at undvike eller bevislig gjør forberedelser dertil, eller

b. naar han ikke vites at ha fast bopæl i retskredsen eller er en ukjendt person, som ikke kan gjøre rede for sig, og der er grund til at frygte for, at han vil unddra sig forfølgningen eller straffens fuldbyrdelse.

3. Istedenfor fængsling, som ikke beror paa den i nr. 1 b nævnte grund, kan træde sikkerhetsstillelse, løfte om ikke at forlate et anvist opholdssted eller til visse tider at fremstille sig for konsulardommeren eller beslaglæggelse av pas eller sjømandspatent eller lignende.

Sikkerhet kan stilles ved nedlæggelse av penger eller værdipapirer, ved pantsættelse eller ved borgen av en eller flere paalidelige og vederheftige personer. 19 juli

§ 47. 1. Naar der inden konsulardommerens embedskreds, men utenfor det sted, hvor han har station, forøves en strafbar handling av nogen, som hører under den konsulære retspleie, skal den nærmeste norske konsulattjenestemand, saasnart han ved anmeldelse eller paa anden maate faar kundskap om forbrydelsen eller forseelsen, ufortøvet anstille efterforskning i saken og derunder avhøre de personer, som maatte kunne meddele opplysninger om handlingen, samt beslaglægge de gjenstande, som antages at kunne bidra til at faa rede paa samme. Vedkommende konsulattjenestemand har derhos, hvor det gjelder forbrydelser, og hvor saadant ansees fornødent til sakens opplysning, ret til at foreta ransakning hos den person, som der er grund til at mistænke for forbrydelsen.

2. Hvor de i § 46 nr. 1 og 2 opstillede vilkaar for fængsling er tilstede, kan saadan foretages av vedkommende konsulattjenestemand:

a. naar den mistænkte er grepet paa fersk gjerning, eller

b. naar en fremmed autoritet anmelder den strafbare handling og begjærer den mistænkte anholdt.

3. Med hensyn til den mistænktes ret til at forbli paa fri fot mot sikkerhet skal vedkommende konsulattjenestemand iagttta, hvad der i § 46 nr. 3 er foreskrevet for konsulardommeren.

4. Naar en konsulattjenestemand i henhold til nr. 2 i nærværende paragraf har fængslet den mistænkte, skal underretning derom uopholdelig og, om dertil er adgang, ved telegraf meddeles konsulardommeren.

5. Utenfor de i nærværende paragrafs nr. 2 nævnte tilfælde maa en konsulattjenestemand ikke uten bemyndigelse fra konsulardommeren la den mistænkte fængsle.

6. Vedkommende konsulattjenestemand skal opta protokol over den foretagne efterforskning og med første leilighet sende den til konsulardommeren.

7. Naar en strafbar handling paa denne maate er anmeldt for konsulardommeren, skal denne straks træffe de efter omstændighetene hensigtsmæssigste forføjninger til at faa sigtede straffet og skaffe den fornærmede opreisning. Er sigtede efter konsulattjenestemandens ordre fængslet, bør konsulardommeren straks enten beordre den fængslede avsendt til det sted, hvor konsulardommeren har station, eller ogsaa, forsaavidt han maatte anse det hensigtsmæssigere, begi sig til et andet sted for der at anstille videre undersøkelse.

19 juli.

8. Uanset de av konsulattjenestemanden trufne forføininger og avgjørelser i saken skal konsulardommenren behandle denne saaledes, som han under hensyn til nærværende forskrifter finder det paakrævet av omstændighetene.

§ 48. Med hensyn til syn og granskning, sakkyndige og vidner finder bestemmelserne i §§ 26—28 tilsvarende anvendelse.

§ 49. Hovedforhandlingen for konsulardommenren eller konsularretten begynder med, at stevningen oplæses.

Derefter avhøres tiltalte. Konsulardommenren skal opfordre ham til at gjøre rede for sin tidligere vandel, navnlig hvorvidt han forhen har været tiltalt eller straffet, naar saadanne oplysninger antages at kunne faa indflydelse paa straffen. De oplysninger angaaende tiltaltes tidligere levnet, som ved siden av hans egne forklaringer kan erholdes gjennem offentlige attester eller paa anden maate, tilføres protokollen.

Tiltalte opfordres til at fremkomme med, hvad han maatte ha at anføre til den mot ham rettede sigtelse.

Efterat det paa denne maate er blit bragt paa det rene, hvad der av tiltalte erkjendes, og hvad der benegtes, gaaes der over til behandling av de i saken tilgjængelige bevisligheter mot eller for tiltalte.

§ 50. 1. Angaar saken en strafbar handling, der ikke kan medføre strengere straf end fængsel indtil 1 aar, og retten ikke finder tiltaltes nærværelse fornøden av hensyn til sakens oplysning, kan hovedforhandlingen fremmes eller fortsættes mot den uteblevne, saafremt han har samtykket deri eller er uteblit, uten at der er grund til at anta, at han har hat gyldig forfald.

2. Forhandlingen kan fremmes i tiltaltes fravær, hvis han er undveket, efterat stevningen er ham forkyndt, og retten ikke finder hans nærværelse fornøden av hensyn til sakens oplysning.

Under enhver omstændighet kan frifindelsesdom avsiges over en uteblit, og en forhandling fortsættes eller fremmes i tiltaltes fravær, naar den skjønnes utvilsomt at ville lede til frifindelse.

§ 51. 1. Hvis en tiltalt, som er paa fri fot, ikke indfinder sig efter stevningen, kan konsulardommenren, hvad enten der er stillet sikkerhet for møte eller ei, la ham paa hensigtsmæssig maate avhente.

2. At den fornærmede efter behørig indkaldelse uteblir, er ikke til hinder for sakens videre behandling og avgjørelse.

§ 52. Tiltalte kan benytte forsvarer i saken. Hvis konsulardommenren finder, at han bør ha forsvarer, men han ikke selv kan bekoste saadan av egne midler, antar konsulardomme-

ren paa offentlig bekostning en dertil skikket person til at bi- 19 juli.
staa tiltalte under saken.

§ 53. Om indsigelser med hensyn til rettergangen gjælder, hvad der er foreskrevet i § 24.

§ 54. Uten hensyn til hvad konsulardommenren ved efterforskningen maatte ha bestemt angaaende sigtedes fængsling, skal saavel konsulardommenren som konsularretten ved sakens retslige behandling træffe avgjørelse overensstemmende med § 46 om tiltaltes anholdelse eller løsladelse.

§ 55. Konsularretten kan tilbakevise saken til konsulardommenren til yderligere utredning ved fornyet efterforskning og beslutte selv eller ved nogen av dens medlemmer at foreta granskning paa stedet samt indhente erklæring fra sakkyndige.

§ 56. Retsforhandlingen kan utsættes til et senere møte, dog ikke længere end nødvendighet kræver. Angaar saken en fængslet person, maa utsættelse ikke finde sted i længere tid end en uke, medmindre sakens foretagelse inden denne frist maatte møte gyldig hindring, hvilken bør anføres i protokollen. Retsforhandlingen maa ikke avsluttes, forinden alle fornødne opplysninger, som kan erholdes vedkommende den strafbare handling, er tilveiebragt.

§ 57. Etterat forhandlingen for retten er avsluttet, skal der enten straks avsiges dom eller fastsættes en bestemt tid, paa hvilken dom vil bli avsagt, senest inden en uke.

§ 58. 1. Ved dommens avfattelse tjener til veiledning, hvad der er foreskrevet i § 31 nr. 1.

2. Naar dommen er avsagt, skal der gives vedkommende tiltalte og fornærmede behørig underretning om, hvad der i tilfælde av misnøie med dommen maa iagttages for at søke den forandret. Paategning herom gives paa dommen til etterretning for vedkommende.

§ 59. Konsulardommenren lar dommen forkynde for tiltalte (§ 11). Naar tiltalte er fængslet, skal han altid fremstilles ved dommens avsigelse.

§ 60. 1. Vil tiltalte eller fornærmede i tilfælde, hvor dertil er adgang, paaanke til høiere ret den i en straffesak avsagte dom, maa skriftlig eller muntlig ankeerklæring fremsættes paa konsulatkontoret for konsulardommenren inden 14 dage efter dommens forkyndelse.

Inden 14 dage, regnet fra ankefristens utløp, maa den ankende indlevere til konsulardommenren sin skriftlige begrundelse av anken, avfattet i 2 eksemplarer. Undlates dette, ansees anken som frafalt.

2. Er den skriftlige begrundelse av anken i rette tid indkommet til konsulardommenren, skal denne straks la det ene eksemplar tilstille den anden part med meddelelse om, at han har adgang til inden 3 uker derefter at indgi et tilsvaer.

19 juli. 3. Fremsættes mundtlig ankeerklæring, skal konsulardommeren nedtegne den. Han skal derhos gi ankeerklæringen og dens begrundelse paategning om tiden for deres indlevering.

Ved mottagelsen av den skriftlige begrundelse av anken og ved dens tilstillelse til den anden part skal konsulardommeren la vedkommende tilkjendegi, at saken vil bli foretat i Høiesteret, saasnart dertil er anledning uten nogen yderligere underretning til ham. Bevidnelse om, at saa er skedd, skal paategnes den domsutskrift, som indsendes til den høiere ret.

4. Er saken ubetinget privat paatale undergit, skal den ankende part opgi en høiesteretsadvokat i Kristiania, som skal utføre saken for Høiesteret. Vil den anden part ta til gjemæle i saadan sak, skal ogsaa han opgi en høiesteretsadvokat i Kristiania, som skal utføre saken for ham.

Har fornærmede forfulgt en sak, som er gjenstand for offentlig paatale, men ikke er paataalt av konsulardommeren, eller vil den fornærmede paaanke en av konsulardommeren vedtat dom, hvorved tiltalte helt eller delvis er frifundet eller dømt for en mindre forbrydelse eller forseelse end paastaat, skal han likeledes opgi en høiesteretsadvokat i Kristiania, som skal utføre saken for Høiesteret, hvis paatalemyndigheten ikke vil overta dens forfølgning.

I andre tilfælde har baade tiltalte og fornærmede ret til at opgi en fuldmægtig, som kan vareta deres tarv overensstemmende med de almindelige procesregler.

Konsulardommeren skal saavidt mulig paa begjæring gi anvisning paa saadan fuldmægtig som her omhandlet.

5. Er tiltalte ved dommens avsigelse fængslet, eller bestemmes det i dommen, at han skal fængsles, kan det, selv om han blir dømt til frihetsstraf, tillates ham at være paa fri fot like til dommens iverksættelse kan finde sted, naar han i overensstemmelse med § 46 hos konsulardommeren stiller sikkerhet saavel for ham idømte bøter og omkostningsbeløp som for et passende beløp for hver dag av den straffetid, som maatte være ham idømt.

6. Saasnart den i nr. 2 nævnte frist av 3 uker er forløpet, skal konsulardommeren, hvad enten tilsvar er indkommet eller ikke, straks indsende alle sakens dokumenter og alle i forvaring tagne gjenstande til riksadvokaten.

§ 61. Naar saken indkommer til riksadvokaten, forholdes der med dens videre behandling overensstemmende med de i straffeprosesloven givne regler om ankesaker, dog saaledes, at Høiesteret prøver saavel bevisspørsmåalenes som retsspørsmåalenes avgjørelse.

I saker, som er undergit privat paatale, sender riksadvokaten sakens dokumenter til den opgivne høiesteretsadvokat. Det

samme gjælder, naar riksadvokaten finder, at paatalemyndigheten 19 juli. ikke bør overta forfølgningen av en sak, som er gjenstand for offentlig paatale, men som er forfulgt av fornærmede.

§ 62. Vil det offentlige paaanke til høiere ret en av konsulardommer eller konsularret avsaagt dom i en straffesak, maa ankeerklæring tilstilles konsulardommeren inden et aar efter dommens avsigelse, saafremt der ankes til skade for tiltalte. Anke til gunst for tiltalte er ubundet av tidsfrist og hindres ikke ved dommens vedtagelse.

§ 63. Med hensyn til kjæremaal finder bestemmelseerne i § 36 tilsvarende anvendelse, dog saaledes at fristen for kjæremaal fra det offentliges side er et aar.

§ 64. 1. En ved dom avsluttet sak, som er paadømt ved konsulardommer eller konsularret, og som ikke længer kan paaankes fra tiltaltes eller fornærmedes side, kan under de i nr. 2 og 3 nævnte betingelser gjenoptages til fornyet prøvelse.

2. Til fordel for domfældte kan gjenoptagelse finde sted:

a. naar falske eller forfalskede dokumenter har været benyttet i saken, eller falske forklaringer er avgit under samme av vidner eller sakkyndige, eller nogen dommer eller domsmand har gjort sig skyldig i straffbart forhold med hensyn til saken, og det ikke er uantagelig, at dette kan ha bevirket eller medvirket til domfældelsen eller til anvendelsen av en for streng straffebestemmelse eller en for stor straf;

b. naar nye kjendsgjæringer opplyses, eller beviser tilveiebringes, hvilke enten alene eller i forbindelse med tidligere fremførte beviser synes egnet til at bevirke frifindelse eller anvendelse av en mildere straffebestemmelse og en mindre straf. I saker, hvor ikke strengere straf end bøter er idømt, kan blot saadanne nye kjendsgjæringer eller beviser benyttes, som ikke tidligere kunde være gjort gjældende.

Er tiltalte død, kan hans ektefælle, slegtninger i op- og nedstigende linje, søskende samt arvinger begjære gjenoptagelse i hans sted. Konsulardommeren kan gjenopta saken til gunst for domfældte ogsaa efter hans død.

3. Til skade for tiltalte kan gjenoptagelse finde sted efter konsulardommerens beslutning:

a. naar det paa grund av hans egen senere avgivne tilstaaelse eller andre senere fremdragne beviser fremstiller sig som utvilsomt, at han har begaaet den straffbare handling eller en væsentlig grovere straffbar handling end den, han er dømt for;

b. naar falske eller forfalskede dokumenter har været benyttet i saken, eller falske forklaringer er avgit under samme av vidner eller sakkyndige, eller tiltalte selv eller nogen dommer eller domsmand har gjort sig skyldig i et straffbart forhold,

19 juli. og der er skjellig grund til at anta, at dette har bevirket eller medvirket til hans frifindelse eller til anvendelse av en væsentlig for mild straffebestemmelse.

Naar den straffbare handling, som paastaaes forøvet, ikke kan straffes strengere end med fængsel i 3 aar, kan dog gjenoptagelse alene finde sted, naar grunden er, at tiltalte har gjort sig skyldig i et straffbart forhold.

4. Begjæring om gjenoptagelse fremsættes skriftlig eller mundtlig for konsulardommeren.

I begjæringen maa gjenoptagelsens grund og de beviser, som agtes ført, angives.

Er dette ikke skedd, eller er den angivne grund ikke hjemlet i foranstaaende nr. 1—3, eller er de angivne kjendsgjæringer eller bevisene for samme aabenbart betydningsløse, forkastes begjæringen.

I motsat fald lar konsulardommeren, forsaavidt han finder det fornødent, de angivne beviser opta.

Efter bevisoptagelsens slutning gives tiltalte anledning til at uttale sig om dens utfald.

5. Findes betingelserne for gjenoptagelse ikke at foreligge, forkastes begjæringen. I motsat fald paabyr konsulardommeren fornyet hovedforhandling. Ingen av de domsmænd, der har forrettet under den tidligere, bør ha sæte i retten under den nye behandling av saken.

6. Til skade for tiltalte maa den nye dom ikke fravike den tidligere i dele, som er uberørt av gjenoptagelsesgrunden og overhodet ikke, hvis gjenoptagelsen alene er tilstaaet til fordel for ham.

§ 65. 1. Naar nogen uten eget samtykke er dømt av konsulardommeren eller konsularretten, uagtet han er uteblit, kan han begjære saken gjenoptat, naar han sandsynliggjør, at han har hat gyldig forfald, eller at stevningen ikke betimelig er kommet til hans kundskap.

Begjæringen maa fremsættes inden 14 dage efter dommens forkyndelse ved skriftlig eller mundtlig henvendelse til konsulardommeren.

2. Naar saadan begjæring fremsættes inden den bestemte frist, skal konsulardommeren paaby en fornyet hovedforhandling, saafremt betingelserne for gjenoptagelse findes at foreligge. Uteblir domfældte ved den nye hovedforhandling, hæves saken, og den avsatte dom blir staaende ved magt.

§ 66. 1. Straf kan alene fuldbyrdes, naar dommen er blit upaaaankelig. En begjæring om gjenoptagelse i henhold til § 64 stanser ikke dommens fuldbyrdelse, medmindre konsulardommeren bestemmer det motsatte.

2. Indtil 1 aars fængsel eller heftestraf skal konsular-

dommeren, om dertil er adgang, la fuldbyrde paa stedet. Er 19 juli. dertil ikke adgang, eller skal frihetsstraf for længere tid fuldbyrdes, sendes domfældte hjem til straffens avsoning.

3. Med hensyn til fuldbyrdelse av domme i straffesaker, forsaavidt angaar ilagt erstatningsansvar, samt med hensyn til foreløbige sikkerhetshandlinger forholdes i overensstemmelse med, hvad der er foreskrevet i § 37.

§ 67. 1. Er tiltalte i overensstemmelse med § 46 nr. 3 eller § 60 nr. 5 latt paa fri fot mot sikkerhet, og har han indfundet sig ved hvert retsmøte saavel som til avsoning av idømt straf, skal sikkerheten tilbakegives.

2. Er tiltalte, uagtet behørig indkaldt, uteblit fra noget retsmøte uten at anmelde og bevise gyldig forfald, eller har han efter dommens avgivelse undlatt at indfinde sig til straffens avsoning, erklærer retten det av ham stillede sikkerhetsbeløp forbrutt til statskassen.

3. Har som følge av den tiltaltes uteblivelse dom ikke kunnet avsiges over ham, skal retten erklære det av ham stillede sikkerhetsbeløp forbrutt.

4. Hvis nogen, som har forbrutt den av ham stillede sikkerhet, senere kan paavise at ha hat gyldig forfald eller senere indfinder sig til saksbehandling og dom, kan retten tilbakekalde den om sikkerhetens forbrydelse avgivne bestemmelse.

5. Er saken bestemt at skulle bortfalde, eller har den faat det utfald, at tiltalte ikke er blit fældet til straf, skal den sikkerhet, som ikke tidligere ved uteblivelse er blit forbrutt, straks tilbakeleveres. Hvorvidt ogsaa den ved uteblivelse forbrutte sikkerhet skal tilbakeleveres, beror paa rettens avgjørelse.

Gebytariff for konsulardommere og konsularretter.

§ 1. For de nedenfor nævnte forretninger kan konsulardommere og medlemmer av konsularret samt de ved samme ansatte tjenestemænd oppebære den i nærværende tariff bestemte betaling.

§ 2. Denne betaling utgjør dels gebyrer for ekspeditioner dels godtgjørelse for andre forretninger.

A. Gebyrer for ekspeditioner.

1. Avskrift med bekræftelse:

første ark	kr.	6,00
hver følgende paabegyndt side	»	1,50
2. Attest om anmeldelse av fordring i konkurs- eller dødsboer eller om avlæggelse av fordringshavers ed i konkurs » 2,00

19 juli.	Attest om indleverelse av dokument	kr. 2,00
	anden attest, paategnet forevist dokument eller særskilt utfærdiget. »	5,00
3.	Bekræftelse av avskrift:	
	første ark »	4,00
	hver følgende paabegyndt side »	1,00
4.	Dom:	
	første ark »	10,00
	hver følgende paabegyndt side »	2,00
5.	Nedtegning av mundtlig erklæring av anke eller kjeremaal »	10,00
6.	Opnævnelse av sakkyndige »	5,00
7.	Protokol over avsætning, arrest eller anden ekse- kutiv forretning:	
	første ark »	2,00
	hver følgende paabegyndt side »	0,50
	Anden protokol:	
	første ark »	5,00
	hver følgende paabegyndt side »	1,25
8.	Stevning i sak, som behandles for konsulardom- meren eller konsularretten »	10,00

B. Godtgjørelse for andre forretninger.

1.	Naar en privat part begjærer en embedsforret- ning utført av konsulardommeren, konsularretten eller nogen av dennes tjenestemænd utenfor den paa stedet sedvanlige forretningstid eller utenfor embedslokalet, men inden stedets omraade er- lægges:	
	Til konsulardommeren:	
	for første time eller del derav »	5,00
	for hver følgende paabegyndt time »	2,50
	dog for hver dag ikke mere end »	20,00
	Til sekretæren eller andre konsulattjenestemænd:	
	for første time »	4,00
	for hver følgende paabegyndt time »	2,00
	dog for hver dag ikke mere end »	15,00
2.	Ved embedsforretninger utenfor konsularrettens station erlægges i stedet for den i nr. 1 be- stemte godtgjørelse dels erstatning for reiseutgif- ter dels diatgodtgjørelse beregnet:	
	for konsulardommeren efter »	30,00
	og for sekretæren eller andre konsulattjeneste- mænd efter »	20,00

19 juli.

for hver hel eller paabegyndt dag, som medgaar til forretningen samt til reisen til og fra stedet, hvor forretningen utføres.

3. Domsrænder erholder godtgjørelse som for konsularrmmeren bestemt, beregnet efter reglerne i nr. 2, naar de tilkaldes til retsmøte utenfor det sted, hvor de bor, og ivrig efter reglerne i nr. 1.

For domsrænder, som ikke er norske borgere eller protegéer, kan denne godtgjørelse av konsularrmmeren forhøies med indtil en halvdel.

4. Retsvidner erholder i godtgjørelse for første time kr. 3,00
for hver følgende paabegyndt time » 2,00
dog for hver dag ikke mere end » 15,00

5. For eksekutionsforretning, som iverktttes utenfor embedslokalet, erlægges uten hensyn til, av hvem forretningen utføres, alene den godtgjørelse, som efter ovenstaaende tilkommer sekretæren.

6. Lger, sakkyndige (eksperts) og tolker erholder godtgjørelse efter konsularrmmerens eller konsularrettens bestemmelse.

7. Vidner, som indkaldes til retsmøte utenfor det sted, hvor de har bopæl, erholder reise- og diætgodtgjørelse efter konsularrmmerens eller konsularrettens bestemmelse.

8. For forkyndelse av stevning, dom eller anden dermed likeartet forretning erlægges for hver person, for hvem dokumentet forkyndes » 5,00

Hvor reiser er nødvendige, betales derhos passende reise- og diætgodtgjørelse efter konsularrmmerens bestemmelse.

For meddelelse, som efter jurisdiktionsforskriftenes § 11 nr. 4 træder i stedet for forkyndelse, betales intet.

9. Til vidne ved forkyndelse av stevning erlægges for hver forkyndelse » 1,00

samt i tilfælde av reise godtgjørelse for reise- og ditutgifter efter konsularrmmerens bestemmelse.

10. Vidner ved eksekutive forretninger faar godtgjørelse efter reglerne under nr. 4.

§ 3. 1. For et døds- eller konkursbos registrering og vurdering samt øvrige behandling betales:

- a. hvis boet av konsularrmmeren som skifteforvalter fuldstændig opgjres og avsluttes:

19 juli.

3 % av værdien

dog ikke under kr. 10,00

og ikke over » 1000,00

b. hvis boet avsluttet enten ekstraderes arvinger

eller konkursdebitor eller oversendes til videre behandling i hjemlandet:

1½ % av værdien

dog ikke under » 10,00

og ikke over » 500,00

2. Gebyret beregnes av boets masse uten fradrag for gjæld.

§ 4. Gebyret for ekspeditioner tilfaller konsulardom-
meren, men godtgjørelse for andre forretninger den, som utfører
forretningen eller bistaar ved den.

§ 5. Naar utførelsen av en embedsforretning for en pri-
vatmands regning foranlediger ekstraordinære utgifter, saasom
postporto, anonceomkostninger, omkostninger ved opbevaring av
og tilsyn med uteksekvert gods samt ved dettes salg m. m.,
godtgjøres disse i hvert tilfælde særskilt.

§ 6. Utenfor de i nærværende tarif omhandlede tilfælde
maa betaling ikke beregnes for nogensomhelst embedsforret-
ning.

§ 7. For tjenstlig forretning, som utføres for det offent-
lige, beregnes intet gebyr.

I straffesaker og saker mellem skibsfører og mandskap
eller mellem reder og mandskap er parterne fritat for at erlægge
gebyrer.

I saadanne saker utredes reise- og diætgodtgjørelse, hvor
reise har været nødvendig, samt godtgjørelse til retsvidner og
domsmænd, som ikke er norske borgere eller protegéeer, samt
til læger, sakkyndige og tolker av statskassen.

§ 8. Den, som sandsynliggjør uformuenhet, skal uten
betaling erholde utlevert de utskrifter, som han tiltrænger for
at vareta sit tarv.

§ 9. Saksøkeren er forpligtet til at indløse protokollen i
den sak eller forretning, som han har paastevnt eller forlangt.
Ønsker saksøkte utskrift av protokollen, betaler han godtgjø-
relse herfor efter samme regel som saksøkeren. Godtgjørelse
for utskrifter i konkurs eller dødsbo utredes av boet.

§ 10. Utskrifter skal ekspederes snarest mulig, saaledes
at ingen vedkommende ved unødig opphold hindres i at fremme
sin sak.

§ 11. Domsutskrift utfærdiges som særskilt dokument,
selv om dommen er indtat i protokollen. For hvert retsmøte
utfærdiges særskilt protokolutskrift.

§ 12. Ved avfattelse av protokol maa al unødvendig
vidtløftighet undgaaes. Fremlagte dokumenter bør alene med

tages i protokolutskriftene, forsaavidt de har indflydelse paa 19 juli. saken.

Naar gebyr skal beregnes efter ark eller side, bør som regel hver side indeholde mindst 30 linjer og hver linje i gjennemsnit mindst 35 bokstaver.

§ 13. Enhver utskrift gives paategning om det for samme erlagte gebyr. Er forretningen utført for det offentlige, paategnes: »Til offentlig bruk uten gebyr«. Hvor gebyr ikke erlægges, paategnes: »Uten gebyr«. Naar fritagelse finder sted paa grund av vedkommendes uformuenhet, paategnes: »Gratis«.

§ 14. Betaling for andre forretninger erlægges av den, som har forlangt forretningen eller av den, for hvis regning samme utføres. Eksekutionsomkostninger paaligger debitor eller, i tilfælde av hans uformuenhet til at betale dem, kreditor. Betalingen kan av konsulardommeren forlanges utredet forskudsvis.

For omkostningene utfærdiges specificert regning med paategnet kvittering.

§ 15. Forsaavidt avgiftene ikke erlægges i norsk mynt, beregnes de i landets mynt eller anden paa stedet gangbar myntsort efter den kurs, som av Utenriksdepartementet maatte være foreskrevet til anvendelse ved saadanne omsætninger eller, hvor nogen forskrift herom ikke maatte være utfærdiget, efter den paa stedet senest noterte kurs.

§ 16. Et eksemplar av nærværende tarif skal findes opslaaat paa konsulatkontoret.

Kongelig resolution

19 juli.

av 19 juli.

1. Generalkonsulerne i Shanghai, Bangkok, Konstantinopel og Alexandria tillægges dømmende myndighet over norske statsborgere og over personer, som staar under norsk beskyttelse (protégéer).
2. De respektive retskredsers utstrækning bestemmes saaledes:
 - a) For generalkonsulen i Konstantinopel det europæiske og asiatiske Tyrki.
 - b) For generalkonsulen i Alexandria Egypten.
 - c) For generalkonsulen i Bangkok Siam.
 - d) For generalkonsulen i Shanghai Kina.

19 juli.

Kongelig resolution

av 19 juli.

1. I henhold til lov av 22 mai 1875 § 4 meddeles stadfæstelse paa den av Kristiania bys formænd og repræsentanter under 30 mai og 26 juni 1912 fattede beslutning om forandring i den ved de kongelige resolutioner av 8 februar 1886, 17 november 1888, 23 juli 1900, 8 juni 1907 og 22 januar 1910 stadfæstede vedtægt om avgift til bykassen av koncerter og enkelte offentlige forestillinger.
2. Beslutningen træder i kraft straks.

Ifølge den stadfæstede beslutning skal vedtægtens § 2 lyde saaledes:

»I henhold til lov av 22 mai 1875 § 4 erlægges til bykassen saavel av indlændinger som av utlændinger følgende avgifter:

- a. Av cirkus- og professionelle bryterforestillinger 10 — ti — procent av bruttoindtægten pr. forestilling,
- b. av varietéforestillinger kr. 5,00 — fem kroner — pr. forestilling,
- c. av kinematografer 10 — ti — procent av bruttoindtægten pr. uke, saafremt den ikke overstiger kr. 1500,00, og et tillæg av 5 — fem — procent av det beløb, hvormed indtægten overstiger dette beløb indtil kr. 2500,00, samt et tillæg av 10 — ti — procent av det beløb, hvormed den overstiger kr. 2500,00. I ethvert tilfælde erlægges en mindsteavgift av kr. 28,00 pr. uke eller kr. 4,00 pr. forevisningsdag, hvis der ikke forevises alle dage i uken,
- d. av alle andre forestillinger og forevisninger 5 — fem — procent av bruttoindtægten pr. forestilling eller pr. forevisningsdag. I ethvert tilfælde erlægges en mindsteavgift av kr. 4,00 pr. forestilling eller pr. forevisningsdag«.

19 juli.

Kongelig resolution

av 19 juli.

Den av Aarstads herredsstyre under 29 juni d. a. besluttede vedtægt angaaende lukningstid for utsalgssteder i Aarstads herred stadfæstes i henhold til lov om lukningstid for utsalgssteder av 31 mai 1900 som gjældende indtil videre, dog med nogen forandringer.

Den stadfæstede vedtægt er saalydende:

§ 1. Alle butikker og utsalgssteder inden Aarstads herred med undtagelse av dem, der forhandler utelukkende bakervarer, meieriprodukter, blomster og kirkegaardsrekvisiter, skal holde lukket alle dage fra kl. 9 aften. Dagen før søn- og helligdage dog først kl. 10 aften. Søn- og helligdage holdes lukket til kl. 5 eftm. Julaften lukkes kl. 6 eftm., jfr. lov nr. 6 av 14 juli 1897.

§ 2. I lukningstiden maa kunder ikke indlates, men det er tillatt at ekspedere kunder, der er kommet ind før lukningstiden.

§ 3. Overtrædelse straffes efter loven, jfr. straffeloven av 22 mai 1902, § 339,2.

§ 4. Denne vedtægt træder i kraft 14 dage, efterat resolutionen om dens stadfæstelse er indtat i Lovtidenden.

Kongelig resolution

19 juli.

av 19 juli.

I medhold av lov om fredning av hummer av 29 juni 1894 § 2 bestemmes, at fredningstiden for hummer inden Akershus amt indtil videre fastsættes til tidsrummet fra og med 15 juli til kl. 8 morgen første søgnedag efter 15 september.

Kongelig resolution

19 juli.

av 19 juli.

I medhold av lov om fredning av ferskvandsfisk av 30 mai 1894 § 1 fastsættes indtil videre følgende fiskeriregler for alle elver og vand — undtagen de dele av vasdrag, hvor laks gaar op — i Stadsbygdens herred, Søndre Trondhjems amt:

1. Fra og med 1 til og med 31 oktober skal al fangst av ørret og roie (rør) være forbudt.
2. Bundne redskaper, der anvendes til fangst av ørret eller roie, skal ha en maskevidde av mindst 26 mm. mellem knuterne, regnet fra knutes til knutes midtpunkt i vaat tilstand. Derhos forbydes kunstgrep sigtende til at omgaa bestemmelsen om maskevidden.
3. Bruken av lyster skal være forbudt.
4. Foranstaaende bestemmelser kommer ikke til anvendelse paa vand, som tidligere har været fisketomme, men hvor eieren eller eierne har skaffet fisk ved utslipping av yngel.

- 19 juli
5. I vand og elvestrækninger, som danner grænse mot naboherred, skal disse regler kun være gjældende, forsaavidt tilsvarende regler gjælder for dette.
 6. Overtrædelse av foranstaaende bestemmelser er belagt med straf.
 7. De hittil gjældende fiskeriregler for Stadsbygdens herred ophæves fra den tid, nærværende regler træder i kraft.
-

19 juli.

Kongelig resolution

av 19 juli.

I medhold av lov om pigtraads anvendelse til gjærde av 14 juli 1893 § 1 meddeles stadfæstelse paa følgende av Norderhavs herredsstyre, Buskeruds amt, i møte den 10 juni 1912 fattede beslutning:

1. I Norderhavs herred skal det være forbudt at anvende pigtraad til gjærde, undtagen hvor pigtraad anbringes ovenpaa andet gjærde om have og gaardsplads, naar dette gjærde er mindst 1,5 meter høit.
 2. Tidligere av pigtraad opført gjærde maa ikke i strid med foranstaaende bestemmelse repareres med pigtraad.
 3. Overtrædelse av disse bestemmelser er belagt med straf.
 4. De ved kongelig resolution av 11 juni 1898 stadfæstede bestemmelser om forbud mot pigtraads anvendelse til gjærde inden Norderhavs herred ophæves.
-

19 juli.

Kongelig resolution

av 19 juli.

I medhold av lov om pigtraads anvendelse til gjærde av 14 juli 1893 § 1 meddeles stadfæstelse paa følgende beslutning, fattet under 20 februar 1911 og 24 juni 1912 av Aasnes herredsstyre, Hedemarkens amt:

1. I Aasnes herred skal det være forbudt at anvende pigtraad til gjærde mot utmark og anden mands eiendom.
 2. Gjærde maa i strid med foranstaaende bestemmelser ikke repareres med pigtraad, men med glat traad eller andet ufarlig materiale.
 3. Overtrædelse av disse bestemmelser er belagt med straf.
-

Kongelig resolution

19 juli.

av 19 juli.

I medhold av lov om laks- og sjørretfiskerierne av 8 april 1905 § 39, kfr. § 17, bestemmes, at fiskeri med stang eller haandsnøre inden Namdalens fiskeridistrikts grænser indtil videre skal være forbudt fra og med 8 september istedenfor fra og med 15 september.

Rettelse.

I Lovtidendens 1ste afdeling nr. 26 for 1912, side 409, staar i § 16, 2den linje:

»Kl. 1. Øl, indeholdende over 2,25 vegtprocent alkohol« — skal være:

»Kl. 1. Øl, indeholdende **indtil** 2,25 vegtprocent alkohol.«

 Utgiver: O. Kr. Young.

 Grøndahl & Sons boktrykkeri. Kristiania.